

[VT] Psalmi

"Psalmi"

151 Capitole : 2,552 Versete

Psalmul 1

1:1 Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut;

1:2 Ci în legea Domnului e voia lui și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea.

1:3 Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea și toate câte va face vor spori.

1:4 Nu sunt așa necredincioșii, nu sunt așa! Ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața pământului.

1:5 De aceea nu se vor ridica necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.

1:6 Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

Psalmul 2

2:1 Pentru ce s-au întărâtat neamurile și popoarele au cugetat deșertăciuni?

2:2 S-au ridicat împărații pământului și căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului și a unsului Său, zicând:

2:3 « Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor ».

2:4 Cel ce locuiește în ceruri va râde de dânșii și Domnul îi va batjocori pe ei!

2:5 Atunci va grăi către ei întru urgia Lui și întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

2:6 Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.

2:7 Domnul a zis către Mine: "Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut!

2:8 Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta și stăpânirea Ta marginile pământului.

2:9 Le vei paște pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!"

2:10 Și acum împărați înțelegeți! Învățați-vă toți, care judecați pământul!

2:11 Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur.

2:12 Luați învățătură, ca nu cumva să Se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui! Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El.

Psalmul 3

3:1 Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;

3:2 Mulți zic sufletului meu: "Nu este mântuire lui, întru Dumnezeuul lui!"

3:3 Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

3:4 Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

3:5 Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

3:6 Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.

3:7 Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeuul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.

3:8 A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Psalmul 4

4:1 Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeuul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

4:2 Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

4:3 Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

4:4 Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă căiți.

4:5 Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul.

4:6 Mulți zic: "Cine ne va arăta nouă cele bune?" Dar s-a însemnat peste noi lumina feței Tale, Doamne!

4:7 Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit.

4:8 Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 5

5:1 Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

5:2 Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine, mă voi ruga, Doamne!

5:3 Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

5:4 Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește.

5:5 Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fără de lege.

5:6 Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul.

5:7 Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta.

5:8 Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.

5:9 Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.

5:10 Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne,

5:11 și să se veselească toți cei ce nădăduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi lor sălaş și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău.

5:12 Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 6

6:1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți.

6:2 Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele;

6:3 Și sufletul meu s-a tulburat foarte și Tu, Doamne, până când?

6:4 Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta.

6:5 Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine?

6:6 Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.

6:7 Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei.

6:8 Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

6:9 Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

6:10 Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul 7

7:1 Doamne, Dumnezeuul meu, în Tine am nădăduit. Mântuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește,

7:2 Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască.

7:3 Doamne, Dumnezeuul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,

7:4 De am răsplătit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău și de am jefuit pe vrăjmașii mei fără temei,

7:5 Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce la pământ viața mea și mărirea mea în țărână să o așeze.

7:6 Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalță-Te până la hotarele vrăjmașilor mei; scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, cu porunca cu care ai poruncit

7:7 Și adunare de popoare Te va înconjura și peste ea la înălțime Te întoarce.

7:8 Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea.

7:9 Sfârșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule drepte.

7:10 Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuiește pe cei drepti la inimă.

7:11 Dumnezeu este judecător drept, tare și îndelung-răbdător și nu se mânie în fiecare zi.

7:12 De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat și l-a pregătit

7:13 Și în el a gătit unelte de moarte; săgețile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.

7:14 Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.

7:15 Groapă a săpat și a adâncit-o și va cădea în groapa pe care a făcut-o.

7:16 Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui și pe creștetul lui silnicia lui să se coboare.

7:17 Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea Lui și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 8

8:1 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta, mai presus de ceruri.

8:2 Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător.

8:3 Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic:

8:4 Ce este omul că-ți amintești de el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

8:5 Micșoratu-l-ai pe dânsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el.

8:6 Pusu-l-ai pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.

8:7 Oile și boii, toate; încă și dobitoacele câmpului;

8:8 Păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

8:9 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Psalmul 9

9:1 Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

9:2 Veseli-mă-voi și mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Preaînalte.

9:3 Când se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața Ta!

9:4 Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.

9:5 Certat-ai neamurile și au pierit nelegiuiții; stins-ai numele lor în veac și în veacul veacului.

9:6 Vrăjmașului i-au lipsit de tot săbiile și cetățile i le-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.

9:7 Iar Domnul rămâne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată

9:8 Și El va judeca lumea; cu dreptate va judeca popoarele.

9:9 Și a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită în necazuri.

9:10 Să nădărduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne!

9:11 Cântați Domnului, Celui ce locuiește în Sion, vestiți între neamuri faptele Lui.

9:12 Că Cel ce răzbună sângele lor și-a adus aminte. N-a uitat strigătul săracilor.

9:13 Miluiește-mă, Doamne! Vezi smerenia mea, de către vrăjmașii mei, Cel ce mă înalți din porțile morții,

9:14 Ca să vestesc toate laudele Tale, în porțile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mântuirea Ta!

9:15 Căzut-au neamurile în groapa pe care au făcut-o; în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.

9:16 Se cunoaște Domnul când face judecată! Întru faptele mâinilor lui s-a prins păcătosul.

9:17 Să se întoarcă păcătoșii în iad; toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

9:18 Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.

9:19 Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul; să fie judecate neamurile înaintea Ta!

9:20 Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să cunoască neamurile că oameni sunt.

9:21 Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz?

9:22 Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în sfaturile pe care le gândesc.

9:23 Că se laudă păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strâmbătăte, pe sine se binecuvintează.

9:24 Întăritat-a cel păcătos pe Domnul, după mulțimea mâniei lui; nu-L va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.

9:25 Spurcate sunt căile lui în toată vremea; lepădate sunt judecățile Tale de la fața lui, peste toți vrăjmașii lui va stăpâni.

9:26 Că a zis întru inima sa: Nu mă voi clinti din neam în neam, rău nu-mi va fi.

9:27 Gura lui e plină de blestem, de amărăciune și de vicleșug; sub limba lui osteneală și durere.

9:28 Stă la pândă în ascuns cu cei bogăți ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac privesc.

9:29 Pândește din ascunziș, ca leul din culcușul său; pândește ca să apuce pe sărac, pândește pe sărac ca să-l tragă la el.

9:30 În lanțul lui îl va smeri; se va pleca și va cădea asupra lui, când va stăpâni pe cei săraci.

9:31 Că a zis în inima lui: "Uitat-a Dumnezeu! Întors-a fața Lui, ca să nu vadă până în sfârșit!"

9:32 Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit!

9:33 Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta!

9:34 Vezi, pentru că Tu privești la necazuri și la durere, ca să le iei în mâinile Tale; căci în Tine se încrede săracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.

9:35 Zdrobește brațul celui păcătos și rău, păcatul lui va fi căutat și nu se va afla.

9:36 Împărăți-va Domnul în veac și în veacul veacului! Pieriți neamuri din pământul Lui.

9:37 Dorința săracilor a auzit-o Domnul; la râvna inimii lor a luat aminte urechea Ta.

9:38 Judecă pe sărac și pe smerit, ca să nu se mai mândrească omul pe pământ.

Psalmul 10

10:1 În Domnul am nădăjdut. Cum veți zice sufletului meu: "Mută-te în munți, ca o pasăre?"

10:2 Că iată păcătoșii au încordat arcul, au gătit săgeți în tolba, ca să săgeteze în întuneric pe cei drepte la inimă.

10:3 Că au surpat ceea ce ai așezat; dar dreptul ce a făcut?

10:4 Domnul este în locașul cel sfânt al Său, Domnul în cer are scaunul Său. Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

10:5 Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necredincios; iar pe cel ce iubește nedreptatea îl urăște sufletul Său.

10:6 Va ploua peste păcătoși lațuri, foc și pucioasă; iar suflare de vifor este partea paharului lor.

10:7 Că drept este Domnul și dreptatea a iubit și fața Lui spre cel drept privește.

Psalmul 11

11:1 Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împușinat adevărul de la fiii oamenilor.

11:2 Deșertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă și în inimă rele au grăit.

11:3 Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene și limba cea plină de mândrie.

11:4 Pe cei ce au zis: "Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre la noi sunt; cine ne este Domn?"

11:5 Pentru necazul săracilor și suspinul nenorociților, acum Mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față.

11:6 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curățat de pământ, curățat de șapte ori.

11:7 Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

11:8 Căci, atunci când se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuții mișună pretutindeni.

Psalmul 12

12:1 Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când vei întoarce fata Ta de la mine?

12:2 Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea?

12:3 Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea?

12:4 Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte,

12:5 Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: "Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina.

12:6 Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucurase-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 13

13:1 Zis-a cel nebun în inima sa: "Nu este Dumnezeu!" Stricatu-s-au oamenii și urâți s-au făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13:2 Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

13:3 Toți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13:4 Oare, nu se vor înțelepți toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul Meu ca pâinea, pe Domnul nu L-au chemat.

13:5 Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul dreptilor.

13:6 Săracul nădăjduiește în Domnul și voi ați râs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Sion mântuire lui Israel?

13:7 Dar când va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucura-se-va Iacob și se va veseli Israel.

Psalmul 14

14:1 Doamne, cine va locui în locașul Tău și cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?

14:2 Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,

14:3 Cel ce n-a viclenit cu limba, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.

14:4 Defăimat să fie înaintea Lui "el ce viclenește, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește; cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă,

14:5 Argintul său nu l-a dat cu camătă și daruri împotriva celor nevinovați n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

Psalmul 15

15:1 Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

15:2 Zis-am Domnului: "Domnul meu ești Tu, că bunătățile mele nu-ți trebuie".

15:3 Prin sfinții care sunt pe pământul Lui minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

15:4 Înmulțitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.

15:5 Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești Cel care îmi așezi mie iarăși moștenirea mea.

15:6 Sorții mi-au căzut între cei puternici, că moștenirea mea este puternică.

15:7 Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înțelepțit; la aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

15:8 Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.

15:9 Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu va sălășlui întru nădejde.

15:10 Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea.

15:11 Cunoscute mi-ai făcut căile vieții; umpleamă-vei de veselie cu fața Ta, și la dreapta Ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

Psalmul 16

16:1 Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.

16:2 De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.

16:3 Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.

16:4 Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

16:5 Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu șovăie pașii mei.

16:6 Eu am strigat, că m-ai auzit Dumnezeu; pleacă urechea Ta către mine și auzi cuvintele mele.

16:7 Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

16:8 Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă

16:9 De fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins;

16:10 Cu grăsime inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

16:11 Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pământ.

16:12 Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.

16:13 Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i! Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta.

16:14 Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a umplut pântecul lor de bunătățile Tale; săturatu-s-au fiii lor și au lăsat rămășițele pruncilor.

16:15 Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Psalmul 17

17:1 Iubi-Te-voi Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu,

17:2 Dumnezeuul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul,

17:3 Apărătorul meu și puterea mântuirii mele și sprijinitorul meu.

17:4 Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi izbăvi.

17:5 Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fărădelegii m-au tulburat.

17:6 Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au lașurile morții.

17:7 Și când mă necăjeau am chemat pe Domnul și către Dumnezeuul meu am strigat.

17:8 Auzit-a din locașul Lui cel sfânt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui.

17:9 și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul și temeliiile munților s-au tulburat și s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Dumnezeu.

17:10 Întru mânia Lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața Lui, cărbuni aprinși de la El.

17:11 Și a plecat cerurile și S-a coborât și negură era sub picioarele Lui.

17:12 Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vântului.

17:13 Și și-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului.

17:14 De strălucirea feței Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină și cărbuni de foc.

17:15 Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său.

17:16 Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei.

17:17 Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temeliiile lumii,

17:18 De certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale.

17:19 Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.

17:20 Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine.

17:21 Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea

17:22 Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.

17:23 Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie,

17:24 Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeului meu.

17:25 Că toate judecățile Lui sunt înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

17:26 Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

17:27 Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

17:28 Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

17:29 Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici.

17:30 Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, și ochii mândrilor îi vei smeri.

17:31 Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeuul meu, vei lumina întunericul meu.

17:32 Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, și cu Dumnezeuul meu voi trece zidul.

17:33 Dumnezeuul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

17:34 Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeuul nostru?

17:35 Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, și a pus fără prihană calea mea.

17:36 Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune.

17:37 Cel ce întărești mâinile mele în vreme de război, și ai pus arc de aramă în brațele mele.

17:38 Și mi-ai dat mie scutul mântuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit.

17:39 Și certarea Ta m-a îndreptat până în sfârșit, și certarea Ta însăși mă va învăța.

17:40 Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit picioarele mele.

17:41 Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe dânșii și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși.

17:42 Îi voi zdrobi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

17:43 Și m-ai încins cu putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea.

17:44 Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit.

17:45 Strigat-au către Domnul, și nu era cel ce mântuiește; și nu i-a auzit pe ei.

17:46 Și-i voi sfârâma pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi zdrobi pe ei.

17:47 Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor.

17:48 Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit.

17:49 Fiii străini m-au mințit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit și au șchiopătat din cărările lor.

17:50 Viu este Domnul și binecuvântat este Dumnezeuul meu, și să se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele.

17:51 Dumnezeuule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii ceâ furioși,

17:52 De la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă.

17:53 Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta.

17:54 Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

Psalmul 18

18:1 Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

18:2 Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.

18:3 Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

18:4 În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

18:5 În soare și-a pus locașul său; și el este ca un mire ce iese din cămara sa.

18:6 Bucura-se-va ca un uriaș, care aleargă drumul lui.

18:7 De la marginea cerului ieșirea lui, și oprirea lui până la marginea cerului; și nu este cine să se ascundă de căldura lui.

18:8 Legea Domnului este fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului este credincioasă, înțelepțește pruncii;

18:9 Judecățile Domnului sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului este strălucitoare, luminează ochii.

18:10 Frica de Domnul este curată, rămâne în veacul veacului. Judecățile Domnului sunt adevărate, toate îndreptățite.

18:11 Dorite sunt mai mult decât aurul, și decât piatra cea de mare preț; și mai dulci decât mierea și fagurele.

18:12 Că robul Tău le păzește pe ele, și răsplătire multă are.

18:13 Greșelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curățește-mă

18:14 Și de cele străine ferește pe robul Tău; de nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.

18:15 Și vor bineplăcea cuvintele gurii mele și cugetul inimii mele înaintea Ta pururea; Doamne, Ajutorul meu și Izbăvitorul meu.

Psalmul 19

19:1 Să te audă Domnul în ziua necazului și să te apere numele Dumnezeului lui Iacob.

19:2 Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine.

19:3 Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie.

19:4 Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească.

19:5 Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.

19:6 Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său, cu puterea dreptei Sale.

19:7 Îl va auzi pe dânsul din cerul cel sfânt al Lui.

19:8 Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.

19:9 Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

19:10 Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

20:1 Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

20:2 După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.

20:3 Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

20:4 Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

20:5 Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el.

20:6 Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.

20:7 Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.

20:8 Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.

20:9 Îi vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;

20:10 Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul.

20:11 Rodul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor.

20:12 Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi care nu vor putea să stea.

20:13 Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor.

20:14 Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta, cântă-vom și vom lăuda puterile Tale.

Psalmul 21

21:1 Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru ce m-ai părăsit? Departe sunt de mântuirea mea cuvintele greșelilor mele.

21:2 Dumnezeul meu, striga-voi ziua și nu vei auzi, și noaptea și nu Te vei gândi la mine.

21:3 Iar Tu întru cele sfinte locuiești, lauda lui Israel.

21:4 În Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au în Tine și i-ai izbăvit pe ei.

21:5 Către Tine au strigat și s-au mântuit, în Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

21:6 Iar eu sunt vierme și nu om, ocară oamenilor și defăimarea poporului.

21:7 Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul zicând:

21:8 "Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voiește pe el".

21:9 Că Tu ești Cel ce m-ai scos din pânțec, nădejdea mea, de la sânul maicii mele.

21:10 Spre Tine m-am aruncat de la naștere, din pânțele maicii mele Dumnezeul meu ești Tu.

21:11 Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, și nu este cine să-mi ajute.

21:12 Înconjuratu-m-au vițeii mulți, tauri grași m-au împresurat.

21:13 Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

21:14 Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele.

21:15 Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topește în mijlocul pântecelui meu.

21:16 Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, și limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și în țărâna morții m-ai coborât.

21:17 Că m-au înconjurat câini mulți, adunarea celor vicleni m-a împresurat.

21:18 Străpuns-au mâinile mele și picioarele mele.

21:19 Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau și se uitau la mine.

21:20 Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21:21 Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

21:22 Izbăvește de sabie sufletul meu și din gheara câinelui viața mea.

21:23 Izbăvește-mă din gura leului și din coarnele taurilor smerenia mea.

21:24 Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda, zicând:

21:25 Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L pe El, toată seminția lui Iacob slăviți-L pe El!

21:26 Să se teamă de Dânsul toată seminția lui Israel.

21:27 Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului,

21:28 Nici n-a întors fala Lui de la mine și când am strigat către Dânsul, m-a auzit.

21:29 De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.

21:30 Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

21:31 Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

21:32 Și se vor închina înaintea Lui toate semințiile neamurilor.

21:33 Că a Domnului este împărăția și El stăpânește peste neamuri.

21:34 Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului, înaintea Lui vor cădea toți cei ce se coboară în pământ.

21:35 Și sufletul meu în El viază, și seminția mea va sluji Lui.

21:36 Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște și ce a făcut Domnul.

Psalmul 22

22:1 Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

22:2 La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit.

22:3 Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe căile dreptății, pentru numele Lui.

22:4 Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești.

22:5 Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

22:6 Gătiti-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

22:7 Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

23:1 Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

23:2 Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.

23:3 Cine se va sui în muntele Domnului Și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

23:4 Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapei lui său.

23:5 Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

23:6 Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

23:7 Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

23:8 Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel tare în război.

23:9 Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

23:10 Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 24

24:1 Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

24:2 Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei.

24:3 Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert.

24:4 Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață.

24:5 Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua.

24:6 Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt.

24:7 Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

24:8 După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

24:9 Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

24:10 Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale.

24:11 Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui.

24:12 Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu că mult este.

24:13 Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.

24:14 Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

24:15 Domnul este întărirea celor ce se tem de El, așezământul Lui îl va arăta lor.

24:16 Ochii mei sunt pururea spre Domnul că El va scoate din laț picioarele mele.

24:17 Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu.

24:18 Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

24:19 Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele.

24:20 Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât.

24:21 Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine.

24:22 Cei fără răutate și cei drepecți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne.

24:23 Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 25

25:1 Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat și în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

25:2 Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii și inima mea.

25:3 Că mila Ta este înaintea ochilor mei și bine mi-a plăcut adevărul Tău.

25:4 Nu am șezut în adunarea deșertăciunii și cu călcătorii de lege nu voi intra.

25:5 Urât-am adunarea celor ce viclenesc și cu cei necredincioși nu voi șede.

25:6 Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,

25:7 Ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale.

25:8 Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul locașului slavei Tale.

25:9 Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu și cu vărsătorii de sânge viața mea,

25:10 Întru ale căror mâini sunt fărădelegi și dreapta căroră e plină de daruri.

25:11 Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește,

25:12 Căci piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

Psalmul 26

26:1 Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme?

26:2 Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

26:3 Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu;

26:4 Cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.

26:5 De s-ar rîndui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea.

26:6 De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc.

26:7 Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

26:8 Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui.

26:9 Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui;

26:10 Pe piatră m-a înălțat. Și acum iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

26:11 Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lauda și voi cânta Domnului.

26:12 Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă.

26:13 Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.

26:14 Să nu-ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău;

26:15 Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

26:16 Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.

26:17 Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei.

26:18 Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepti și nedreptatea a mințit sieși.

26:19 Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii.

26:20 Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Psalmul 27

27:1 Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeule meu, ia aminte! Că de nu mă vei auzi, mă voi asemăna cu cei care se coboară în groapă.

27:2 Ascultă glasul rugăciunii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către locașul Tău cel sfânt.

27:3 Să nu tragi cu cei păcătoși sufletul meu, și cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi,

27:4 Cu cei ce grăiesc pace către aproapele lor, dar cele rele sunt în inimile lor.

27:5 Dă-le lor după faptele lor și după vicleșugul gândurilor lor.

27:6 După lucrul mâinilor lor, dă-le lor; răsplătește-i după faptele lor,

27:7 Că n-au înțeles lucrurile Domnului și faptele mâinilor Lui; îi vei dărâma și nu-i vei zidi.

27:8 Binecuvântat este Domnul că a auzit glasul rugăciunii mele.

27:9 Domnul este ajutorul și apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea și mi-a ajutat.

27:10 Și a înflorit trupul meu și de bunăvoia mea Îl voi lauda pe El.

27:11 Domnul este întărirea poporului Său și apărător mântuirilor unsului Său.

27:12 Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; paște-i pe ei și-i ridică până în veac.

Psalmul 28

28:1 Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă și cinste;

28:2 Aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

28:3 Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

28:4 Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință;

28:5 Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului;

28:6 El face să sară Libanul ca un vițel; iar Ermonul ca un pui de gazelă.

28:7 Glasul Domnului, cel ce varsă para focului.

28:8 Glasul Domnului, cel ce cutremură pustii și va cutremura Domnul pustiiul Cadeșului.

28:9 Glasul Domnului dezleagă pânțele cerboaicelor, glasul Domnului despoaie cedrii și în locașul Lui, fiecare va spune: Slavă!

28:10 Domnul va împărăți peste potop și va șede Domnul Împărat în veac.

28:11 Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Psalmul 29

29:1 Te voi înălța, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea.

29:2 Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.

29:3 Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă.

29:4 Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui.

29:5 Că iuțime este întru mânia Lui și viață întru voia Lui; seara se va sălășlui plângerea, iar dimineața bucuria.

29:6 Iar eu am zis întru îndestularea mea: "Nu mă voi clătina în veac!"

29:7 Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseții mele putere; dar când ți-ai întors fața Ta, eu m-am tulburat.

29:8 Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeuul meu mă voi ruga.

29:9 Ce folos ai de sângele meu de mă cobor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine țărâna, sau va vesti adevărul Tău?

29:10 Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!

29:11 Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.

29:12 Ca slava mea să-ți cânte ție și să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeuul meu, în veac Te voi lăuda!

Psalmul 30

30:1 Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate.

30:2 Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeuul apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești.

30:3 Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

30:4 Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu.

30:5 În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeuul adevărului.

30:6 Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit.

30:7 Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu

30:8 Și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

30:9 Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea.

30:10 Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat.

30:11 La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.

30:12 Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat.

30:13 Că am auzit ocară multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

30:14 Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: "Tu ești Dumnezeuul meu!"

30:15 În mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc.

30:16 Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta!

30:17 Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad.

30:18 Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.

30:19 Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor!

30:20 Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor.

30:21 Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor.

30:22 Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită.

30:23 Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi.

30:24 Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine.

30:25 Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință.

30:26 Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toii cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 31

31:1 Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

31:2 Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug.

31:3 Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua.

31:4 Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea.

31:5 Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.

31:6 Zis-am: "Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

31:7 Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.

31:8 Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat.

31:9 Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; așinti-voi spre tine ochii Mei.

31:10 Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge ca să nu se apropie de tine.

31:11 Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura.

31:12 Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Psalmul 32

32:1 Bucurați-vă, dreptilor; celor dreپți li se cuvine laudă.

32:2 Lăudați pe Domnul în alăută, în psaltire cu zece strune cântați-I Lui.

32:3 Cântați-I Lui cântare nouă, cântați-I frumos, cu strigăt de bucurie.

32:4 Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile Lui întru credință.

32:5 Iubește milostenia și judecata, Domnul; de mila Domnului plin este pământul.

32:6 Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

32:7 Adunat-a ca într-un burduf apele mării, pus-a în vistierii adâncurile.

32:8 Să se teamă de Domnul tot pământul și de El să se cutremure toii locuitorii lumii.

32:9 Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

32:10 Domnul risipește sfaturile neamurilor, leapădă gândurile popoarelor și defaimă sfaturile căpeteniilor.

32:11 Iar sfatul Domnului rămâne în veac, gândurile inimii Lui, din neam în neam.

32:12 Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeu lui, poporul pe care l-a ales de moștenire Lui.

32:13 Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

32:14 Din locașul Său, cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pământul.

32:15 Cel ce a zidit îndeosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.

32:16 Nu se mântuiește împăratul cu oștire multă și uriașul nu se va mântui cu mulțimea tăriei lui.

32:17 Mincinos este calul spre scăpare și cu mulțimea puterii lui nu te va izbăvi.

32:18 Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor și să-i hrănească pe ei în foamete.

32:19 Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și apărătorul nostru este.

32:20 Că în El se va veseli inima noastră și în numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

32:21 Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Psalmul 33

33:1 Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

33:2 În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească.

33:3 Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună.

33:4 Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit.

33:5 Apropiați-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze.

33:6 Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

33:7 Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei.

33:8 Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El.

33:9 Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.

33:10 Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

33:11 Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi;

33:12 Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.

33:13 Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea.

33:14 Ochii Domnului spre cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunea lor.

33:15 Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor.

33:16 Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

33:17 Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui.

33:18 Multe sunt necazurile dreptilor și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

33:19 Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

33:20 Moartea păcătoșilor este cumplită și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

33:21 Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Psalmul 34

34:1 Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine;

34:2 Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu;

34:3 Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: "Mântuirea ta sunt Eu!"

34:4 Să fie rușinați și înfrunțați cei ce caută sufletul meu; să se întorcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc rău de mine.

34:5 Să fie ca praful în fața vântului și îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric și alunecare și îngerul Domnului să-i prigonească.

34:6 Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu.

34:7 Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă.

34:8 Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea lui.

34:9 Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea ție? Cel ce izbăvește pe sărac din mâna celor mai tari decât el și pe sărac și pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.

34:10 S-au sculat martori nedreپți și de cele ce nu știam m-au întrebat.

34:11 Răsplătit-au mie rele pentru bune și au vlăguit sufletul meu.

34:12 Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sinul meu se va întoarce.

34:13 Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit.

34:14 Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bățai și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit.

34:15 M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor.

34:16 Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viața mea.

34:17 Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda.

34:18 Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

34:19 Că mie de pace îmi grăiau și asupra mea viclesuguri gândeau.

34:20 Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: "Bine, bine, văzut-au ochii noștri".

34:21 Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.

34:22 Scoală-Te, Doamne și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre pricina mea.

34:23 Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeuul meu și să nu se bucure de mine.

34:24 Să nu zică întru inimile lor: "Bine, bine, sufletului nostru", nici să zică: "L-am înghițit pe el".

34:25 Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea.

34:26 Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea și să spună pururea: "Slăvit să fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său!"

34:27 Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Psalmul 35

35:1 Necredința călcătorului de lege spune inimii mele, că nu este într-însul frica de Dumnezeu.

35:2 El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fărădelegea și ar fi urând-o.

35:3 Graiurile gurii lui fărădelege și viclesug; n-a vrut să priceapă ca să facă bine.

35:4 Fărădelege a gândit în așternutul său, în toată calea cea bună n-a stat și răutatea n-a urât.

35:5 Doamne, în cer este mila Ta și adevărul Tău până la nori.

35:6 Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile Tale adânc mare; oameni și dobitoace vei izbăvi Doamne.

35:7 Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdi.

35:8 Sătura-se-vor din grăsimea casei Tale și din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe ei.

35:9 Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

35:10 Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine și dreptatea Ta celor drepți la inimă.

35:11 Să nu vină peste mine picior de mândrie și mâna păcătoșilor să nu mă clatine.

35:12 Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea; izgoniți au fost și nu vor putea să stea.

Psalmul 36

36:1 Nu râvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea.

36:2 Căci ca iarba curând se vor usca și ca verdeța ierbii degrab se vor trece.

36:3 Nădăjduiește în Domnul și fă bunătate și locuiește pământul și hrănește-te cu bogăția lui.

36:4 Desfătează-te în Domnul și îți va împlini ție cererile inimii tale.

36:5 Descoperă Domnului calea ta și nădăjduiește în El și El va împlini.

36:6 Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ca lumina de amiază.

36:7 Supune-te Domnului și roagă-L pe El; nu râvni după cel ce sporește în calea sa, după omul care face nelegiuirea.

36:8 Părăsește mânia și lasă iuțimea; nu căuta să viclenești.

36:9 Că cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pe Domnul vor moșteni pământul.

36:10 Și încă puțin și nu va mai fi păcătosul și vei căuta locul lui și nu-l vei afla.

36:11 Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de mulțimea păcii.

36:12 Pândi-va păcătosul pe cel drept și va scrâșni asupra lui, cu dinții săi.

36:13 Iar Domnul va râde de el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

36:14 Sabia au scos păcătoșii, întins-au arcul lor ca să doboare pe sărac și pe sărman, ca să junghie pe cei drepți la inimă.

36:15 Sabia lor să intre în inima lor și arcurile lor să se frângă.

36:16 Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

36:17 Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, iar Domnul întărește pe cei drepți.

36:18 Cunoaște Domnul căile celor fără prihană și moștenirea lor în veac va fi.

36:19 Nu se vor rușina în vremea cea rea și în zilele de foamete se vor sătura.

36:20 Că păcătoșii vor pieri, iar vrăjmașii Domnului, îndată ce s-au mărit și s-au înălțat, s-au stins, ca fumul au pierit.

36:21 Împrumută păcătosul și nu dă înapoi, iar dreptul se îndură și dă.

36:22 Că cei ce-L binecuvântează pe El vor moșteni pământul, iar cei ce-L blestemă pe El, de tot vor pieri.

36:23 De la Domnul pașii omului se îndreptează și calea lui o va voi foarte.

36:24 Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

36:25 Tânăr am fost și am îmbătrânit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminția lui cerând pâine;

36:26 Toată ziua dreptul miluiește și împrumută și seminția lui binecuvântată va fi.

36:27 Ferește-te de rău și fă binele și vei trăi în veacul veacului.

36:28 Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cuvioși ai Săi; în veac vor fi păziți. Iar cei fără de lege vor fi izgoniți și seminția necredincioșilor va fi stârpiată.

36:29 Iar dreptii vor moșteni pământul și vor locui în veacul veacului pe el.

36:30 Gura dreptului va deprinde înțelepciunea și limba lui va grăi judecată.

36:31 Legea Dumnezeului său în inima lui și nu se vor poticni pașii lui.

36:32 Pândește păcătosul pe cel drept și caută să-l omoare pe el;

36:33 Iar Domnul nu-l va lăsa pe el, în mâinile lui, nici nu-l va osândi, când se va judeca cu el.

36:34 Așteaptă pe Domnul și păzește calea Lui! Și te va învăța pe tine ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedea.

36:35 Văzut-am pe cel necredincios fălindu-se și înălțându-se ca cedrii Libanului.

36:36 Și am trecut și iată nu era și l-am căutat pe el și nu s-a aflat locul lui.

36:37 Păzește nerăutatea și caută dreptatea, că urmași are omul făcător de pace.

36:38 Iar cei fără de lege vor pieri deodată și urmașii necredincioșilor vor fi stârpiți.

36:39 Iar mântuirea dreptilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.

36:40 Și-i va ajuta pe ei Domnul și-i va izbăvi pe ei și-i va scoate pe ei din mâna păcătoșilor și-i va mântui pe ei că au nădăjduit în El.

Psalmul 37

37:1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

37:2 Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta.

37:3 Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele de la fața păcatelor mele.

37:4 Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine.

37:5 Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

37:6 Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.

37:7 Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

37:8 Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

37:9 Inima mea s-a tulburat, părăsindu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine.

37:10 Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat.

37:11 Și se sileau cei ce căutau sufletul meu și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau.

37:12 Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

37:13 Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări.

37:14 Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,

37:15 Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.

37:16 Că eu spre bătăi gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea.

37:17 Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu;

37:18 Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

37:19 Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bunătatea.

37:20 Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine;

37:21 Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 38

38:1 Zis-am: "Păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuiesc eu cu limba mea;

38:2 Pus-am gurii mele pază, când a stat păcătosul împotriva mea".

38:3 Amuțit-am și m-am smerit și nici de bine n-am grăit și durerea mea s-a înnoit.

38:4 Înfierbântatu-s-a inima mea înăuntrul meu și în cugetul meu se va aprinde foc.

38:5 Grăit-am cu limba mea: "Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârșitul meu,

38:6 Și numărul zilelor mele care este, ca să știu ce-mi lipsește".

38:7 Iată, cu palma ai măsurat zilele mele și statul meu ca nimic înaintea Ta.

38:8 Dar toate sunt deșertăciuni; tot omul ce viază.

38:9 Deși ca o umbră trece omul, dar în zadar se tulbură.

38:10 Strânge comori și nu știe cui le adună pe ele.

38:11 Și acum cine este răbdarea mea? Oare, nu Domnul? Și statul meu de la Tine este.

38:12 De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără de minte nu mă da.

38:13 Amuțit-am și n-am deschis gura mea, că Tu ești Cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile Tale.

38:14 De tăria mâinii Tale, eu m-am sfârșit. Cu muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om

38:15 Și ai subțiat ca pânza de păianjen sufletul său; dar în deșert se tulbură tot pământeanul.

38:16 Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci,

38:17 Căci străin sunt eu la Tine și străin ca toți părinții mei.

38:18 Lasă-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și de a nu mai fi.

Psalmul 39

39:1 Așteptând am așteptat pe Domnul și S-a plecat spre mine.

39:2 A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului

39:3 Și a pus în gura mea cântare nouă, cântare Dumnezeului nostru;

39:4 Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdui în Domnul.

39:5 Fericit bărbatul, a cărui nădejde este numele Domnului și n-a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

39:6 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, și nu este cine să se asemene gândurilor Tale;

39:7 Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s-au peste număr.

39:8 Jertfă și prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit;

39:9 Ardere de tot și jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: "Iată vin!

39:10 În capul cărții este scris despre mine. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit și legea Ta înăuntru inimii mele".

39:11 Bine am vestit dreptate în adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.

39:12 Dreptatea Ta n-am ascuns-o în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus.

39:13 N-am ascuns mila Ta și adevărul Tău în adunare mare.

39:14 Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta și adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

39:15 Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele și n-am putut să văd;

39:16 Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu și inima mea m-a părăsit.

39:17 Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.

39:18 Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce caută să ia sufletul meu.

39:19 Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele;

39:20 Să fie rușinați îndată cei ce-mi zic mie: "Bine, bine".

39:21 Să se bucure și să se veselească de Tine, toți cei ce Te caută pe Tine, Doamne, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit să fie Domnul!"

39:22 Iar eu sărac sunt și sărman; Domnul se va îngriji de mine.

39:23 Ajutorul meu și apărătorul meu ești Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

Psalmul 40

40:1 Fericit cel care caută la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.

40:2 Domnul să-l păzească pe el și să-l vieze și să-l ferească pe pământ și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

40:3 Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în așternutul bolii lui să-l întărească pe el.

40:4 Eu am zis: "Doamne, miluiește-mă; vindecă sufletul meu, că am greșit ție".

40:5 Vrăjmașii mei m-au grăit de rău zicând: "Când va muri și va pieri numele lui?"

40:6 Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia; inima lui aduna fărădelege sieși, ieșea afară și grăia.

40:7 Împreună împotriva mea șopteau toți vrăjmașii mei; împotriva mea gândeau de mine rele.

40:8 Cuvânt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicând: "Nu zace, oare? Nu se va mai scula!"

40:9 Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mâncat pâinea mea, a ridicat împotriva mea călcâiul.

40:10 Iar Tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală și voi răsplăti lor.

40:11 Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

40:12 Iar pe mine pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea Ta, în veac.

40:13 Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel din veac și până în veac. Amin. Amin.

Psalmul 41

41:1 În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.

41:2 Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

41:3 Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pâine ziua și noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele: "Unde este Dumnezeul tău?"

41:4 De acestea mi-am adus aminte cu revărsare de inimă, când treceam cu mulțime mare spre casa lui Dumnezeu,

41:5 În glas de bucurie și de laudă și în sunet de sărbătoare.

41:6 Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

41:7 Nădăjduiește în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

41:8 În mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului și al Ermonului, din muntele cel mic.

41:9 Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale.

41:10 Toate talazurile și valurile Tale peste mine au trecut.

41:11 Ziua va porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cântare Lui de la mine.

41:12 Rugăciunea Dumnezeului vieții mele, spune-voi lui Dumnezeu: "Sprijinitorul meu ești Tu, pentru ce m-ai uitat?"

41:13 Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjește vrăjmașul meu?

41:14 Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau asupritorii mei.

41:15 Când îmi ziceau mie în toate zilele: "Unde este Dumnezeul tău?"

41:16 Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

41:17 Nădăjduiește în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

Psalmul 42

42:1 Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept și viclean, și izbăvește-mă.

42:2 Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat? Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjește vrăjmașul meu?

42:3 Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au condus la muntele cel sfânt al Tău și la locașurile Tale.

42:4 Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veselește tinerețile mele;

42:5 Lăuda-Te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

42:6 Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

42:7 Nădăjduiește în Dumnezeu că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

Psalmul 43

43:1 Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții noștri ne-au spus nouă

43:2 Lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

43:3 Mâna Ta popoare a nimicit, iar pe părinți i-ai sădit; bătut-ai popoare, iar pe ei i-ai înmulțit.

43:4 Că nu cu sabia lor au moștenit pământul și brațul lor nu i-a izbăvit pe ei,

43:5 Ci dreapta Ta și brațul Tău și luminarea feței Tale, că bine ai voit întru ei.

43:6 Tu ești Însuși Împăratul meu și Dumnezeul meu, Cel ce poruncești mântuirea lui Iacob;

43:7 Cu Tine pe vrăjmașii noștri îi vom lovi și cu numele Tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.

43:8 Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui și sabia mea nu mă va mântui.

43:9 Că ne-ai izbăvit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi și pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai rușinat.

43:10 Cu Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și numele Tău îl vom lăuda în veac.

43:11 Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi și nu vei ieși cu oștirile noastre;

43:12 Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la dușmanii noștri și cei ce ne urăsc pe noi ne-au jefuit.

43:13 Datu-ne-ai pe noi ca oi de mâncare și întru neamuri ne-ai risipit;

43:14 Vândut-ai pe poporul Tău fără de preț și nu l-ai prețuit când l-ai vândut.

43:15 Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru;

43:16 Pusu-ne-ai pe noi pildă către neamuri, clătinare de cap între popoare.

43:17 Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este și rușinea obrazului meu m-a acoperit,

43:18 De către glasul celui ce ocărăște și clevețește, de către fața vrăjmașului și prigonitorului.

43:19 Acestea toate au venit peste noi și nu Te-am uitat și n-am călcat legământul Tău

43:20 Și nu s-a dat înapoi inima noastră; iar pașii noștri nu s-au abătut de la calea Ta,

43:21 Că ne-ai smerit pe noi în loc de durere și ne-a acoperit pe noi umbra morții.

43:22 De am fi uitat numele Dumnezeului nostru și am fi întins mâinile noastre spre dumnezeu străin,

43:23 Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea? Că El știe ascunzișurile inimii.

43:24 Că pentru Tine suntem uciși toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere.

43:25 Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te și nu ne lepăda până în sfârșit.

43:26 Pentru ce întorci fața Ta? Uiți de sărăcia noastră și de necazul nostru?

43:27 Că s-a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecelul nostru.

43:28 Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

Psalmul 44

44:1 Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului.

44:2 Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.

44:3 Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac.

44:4 Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,

44:5 Cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește,

44:6 Pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.

44:7 Săgețile tale ascuțite sunt puternice în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

44:8 Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate toiagul împărăției Tale.

44:9 Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi.

44:10 Smirna și aloea îmbălsămează veșmintele Tale; din palate de fildeș cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta;

44:11 Stătu-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată.

44:12 Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău,

44:13 Că a poftit Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău.

44:14 Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, felei Tale se vor ruga mai-marii poporului.

44:15 Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfrumusețată.

44:16 Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ție.

44:17 Aduce-se-vor întru veselie și bucurie

44:18 Aduce-se-vor în palatul Împăratului.

44:19 În locul părinților tăi s-au născut ție fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul.

44:20 Pomeni-vor numele tău în tot neamul;

44:21 Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

Psalmul 45

45:1 Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară.

45:2 Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul și se vor muta munții în inima mărilor.

45:3 Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de tăria lui.

45:4 Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui.

45:5 Dumnezeu este în mijlocul cetății, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-diminează.

45:6 Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul.

45:7 Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

45:8 Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ.

45:9 Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma și va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde.

45:10 Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu, înălța-Mă-voi pe pământ.

45:11 Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Psalmul 46

46:1 Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

46:2 Că Domnul este Preaînalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.

46:3 Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre;

46:4 Alesu-ne-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o.

46:5 Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

46:6 Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

46:7 Că Împărat a tot pământul este Dumnezeu; cântați cu înțelegere.

46:8 Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul cel sfânt al Său.

46:9 Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului; El S-a înălțat foarte.

Psalmul 47

47:1 Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui;

47:2 Bine întemeiată spre bucuria întregului pământ. Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului Celui mare.

47:3 Dumnezeu în palatele ei se cunoaște, când o apără pe ea.

47:4 Că iată împărații s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

47:5 Aceștia văzând-o așa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat;

47:6 Cutremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naște. Cu vânt puternic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

47:7 Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

47:8 Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul locașului Tău.

47:9 După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; dreapta Ta este plină de dreptate.

47:10 Să se veselească Muntele Sionului, să se bucure fiicele lui Iuda pentru judecățile Tale, Doamne.

47:11 Înconju-rați Sionul și-l cuprindeți pe el, povestiți despre turnurile lui.

47:12 Puneți-vă inimile voastre întru puterea lui și străbateți palatele lui, ca să povestiți neamului ce vine,

47:13 Că Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului; El ne va paște pe noi în veci.

Psalmul 48

48:1 Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume:

48:2 Pământeni și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

48:3 Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

48:4 Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

48:5 Pentru ce să mă tem în ziua cea rea, când mă va înconjura fărădelegea vrăjmașilor mei?

48:6 Ei se încred în puterea lor și cu mulțimea bogăției lor se laudă.

48:7 Nimeni însă nu poate să scape de la moarte, nici să plătească lui Dumnezeu preț de răscumpărare,

48:8 Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face,

48:9 Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată moartea.

48:10 Fiecare vede că înțelepții mor, cum mor și cei neînțelepți și nebunii, și lasă altora bogăția lor.

48:11 Mormântul lor va fi casa lor în veac, locașurile lor din neam în neam, deși numit-au cu numele lor pământurile lor.

48:12 Și omul, în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

48:13 Această cale le este sminteală lor și celor ce vor găsi de bune spusele lor.

48:14 Ca niște oi în iad sunt puși, moartea îi va paște pe ei.

48:15 Și-i vor stăpâni pe ei cei drepți și ajutorul ce-l nădăjduiau din slava lor, se va învechi în iad.

48:16 Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

48:17 Să nu te temi când se îmbogățește omul și când se înmulțește slava casei lui.

48:18 Că la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va coborî cu el slava lui.

48:19 Chiar dacă sufletul lui se va binecuvânta în viața lui și te va lauda când îi vei face bine,

48:20 Totuși intra-va până la neamul părinților lui și în veac nu va vedea lumină.

48:21 Omul în cinste fiind n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

Psalmul 49

49:1 Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul,

49:2 De la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este strălucirea frumuseții Lui.

49:3 Dumnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

49:4 Foc înaintea Lui va arde și împrejurul Lui vifor mare.

49:5 Chema-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său.

49:6 Adunați-I Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.

49:7 Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.

49:8 "Ascultă, poporul Meu și-ți voi grăi ție, Israele!... Și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

49:9 Nu pentru jertfele tale te voi mostra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.

49:10 Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi,

49:11 Că ale Mele sunt toate fiarele câmpului, dobitoacele din munți și boii.

49:12 Cunosc-am toate păsările cerului și frumusețea țarinii cu Mine este.

49:13 De voi flămânzi, nu-ți voi spune ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.

49:14 Oare, voi mânca carne de taur, sau sânge de țapi voi bea?

49:15 Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale.

49:16 Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi izbăvi și Mă vei preaslăvi".

49:17 Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: "Pentru ce tu istorisești dreptățile Mele și iei legământul Meu în gura ta?

49:18 Tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.

49:19 De vedeai furul, alergai cu el și cu cel desfrânat partea ta puneai.

49:20 Gura ta a înmulțit răutate și limba ta a împletit vicleșug.

49:21 Șezând împotriva fratelui tău cleveai și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.

49:22 Acestea ai făcut și am tăcut, ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ție; mostra-te-voi și voi pune înaintea fetei tale păcatele tale.

49:23 Înțelegeți dar acestea cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească și să nu fie cel ce izbăvește.

49:24 Jertfa de laudă Mă va slăvi și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea".

Psalmul 50

50:1 Miluiește-mă, Dumnezeule, după marea mila Ta

50:2 Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

50:3 Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

50:4 Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

50:5 Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.

50:6 Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.

50:7 Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.

50:8 Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

50:9 Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

50:10 Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.

50:11 Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește intru cele dinlăuntru ale mele.

50:12 Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

50:13 Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.

50:14 Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

50:15 Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

50:16 Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

50:17 Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

50:18 Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

50:19 Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

50:20 Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 51

51:1 Ce te fălești întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici ascuțit a făcut vicleșug.

51:2 Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai mult decât a grăi dreptatea.

51:3 Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană!

51:4 Pentru aceasta Dumnezeu te va doborî până în sfârșit, te va smulge și te va muta din locașul tău și rădăcina ta din pământul celor vii.

51:5 Vedea-vor dreptii și se vor teme și de el vor râde și vor zice: "Iată omul care nu și-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

51:6 Ci a nădăjduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa".

51:7 Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

51:8 Slăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta și voi aștepta numele Tău, că bun este înaintea cuviosilor Tăi.

Psalmul 52

52:1 Zis-a cel nebun întru inima sa: "Nu este Dumnezeu!"

52:2 Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine.

52:3 Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

52:4 Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

52:5 Oare, nu vor cunoaște, toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea,

52:6 Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică unde nu era frică,

52:7 Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.

52:8 Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucurase-va Iacob și se va veseli Israel.

Psalmul 53

53:1 Dumnezeuule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

53:2 Dumnezeuule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele!

53:3 Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

53:4 Dar iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinul sufletului meu.

53:5 Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.

53:6 De bunăvoie voi jertfi ție; lauda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,

53:7 Că din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

54:1 Auzi, Dumnezeuule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

54:2 Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

54:3 Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit.

54:4 Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine;

54:5 Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.

54:6 Și am zis: Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?

54:7 Iată m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustiu.

54:8 Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor.

54:9 Nimicește-i, Doamne și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate.

54:10 Ziua și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei; fărădelege și osteneală în mijlocul ei și nedreptate;

54:11 Și n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug.

54:12 Că de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat;

54:13 Și dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de el.

54:14 Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și cunoscutul meu,

54:15 Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gând!

54:16 Să vină moartea peste ei și să se coboare în iad de vii,

54:17 Căci vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.

54:18 Iar eu, către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a auzit pe mine.

54:19 Seara și dimineața și la amiezi spune-voi, voi vesti, și va auzi glasul meu.

54:20 Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea.

54:21 Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.

54:22 Că nu este în ei îndreptare și nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mâinile împotriva aliaților lor,

54:23 Întinat-au legământul Lui. Risipiți au fost de mânia feței Lui și s-au apropiat inimile lor;

54:24 Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți.

54:25 Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

54:26 Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii.

54:27 Bărbații vărsători de sânge și vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Psalmul 55

55:1 Mântuiește-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit.

55:2 Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine, din înălțime.

55:3 Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine.

55:4 În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul?

55:5 Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău.

55:6 Locui-vor lângă mine și se vor ascunde; ei vor păzi călcâiul meu, ca și cum ar căuta sufletul meu.

55:7 Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule.

55:8 Viața mea am spus-o ție; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduința Ta.

55:9 Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu.

55:10 În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul;

55:11 În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul?

55:12 În mine sunt, Dumnezeule, făgăduințele pe care le voi aduce laudei Tale,

55:13 Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

56:1 Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu

56:2 Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

56:3 Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Care mi-a făcut bine.

56:4 Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.

56:5 Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.

56:6 Fiii oamenilor, dinții lor sunt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită.

56:7 Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta!

56:8 Curse au gătit sub picioarele mele și au împilat sufletul meu;

56:9 Săpat-au înaintea mea groapă și au căzut în ea.

56:10 Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cânta-voi și voi lăuda slava Ta.

56:11 Deșteaptă-te mărirea mea! Deșteaptă-te psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața.

56:12 Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi ție între neamuri,

56:13 Că s-a mărit până la cer mila Ta și până la nori adevărul Tău.

56:14 Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta!

Psalmul 57

57:1 De grăiți într-adevăr dreptate, drept judecați, fii ai oamenilor.

57:2 Pentru că în inimă fărădelege lucrați pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

57:3 Înstrăinatu-s-au păcătoșii de la naștere, rătăcit-au din pânțece, grăit-au minciuni.

57:4 Mânia lor după asemănarea șarpelui, ca a unei vipere surde, care-și astupă urechile ei,

57:5 Care nu va auzi glasul descântătoarelor, al vrăjitorului care vrăjește cu iscusință.

57:6 Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

57:7 De nimic se vor face, ca apa care trece; întinde-va arcul Său până ce vor slăbi.

57:8 Ca ceara ce se topește vor fi nimiciți; a căzut foc peste ei și n-au văzut soarele.

57:9 Înainte ca spinii voștri să se aprindă, ca pe niște vie întru mânie îi va înghiți pe ei.

57:10 Veseli-se-va dreptul când va vedea răzbunarea împotriva necredincioșilor; mâinile lui le va spăla în sângele păcătosului.

57:11 Și va zice omul: "Da, este răsplată pentru cel drept! Da, este Dumnezeu Care îi judecă pe ei în viață!

Psalmul 58

58:1 Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală împotriva mea, izbăvește-mă.

58:2 Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea și de bărbații vărsărilor de sânge mă izbăvește.

58:3 Că iată au vânat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei tari.

58:4 Nici fărădelegea și nici păcatul meu nu sunt pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat și m-am îndreptat spre Tine;

58:5 Scoală-Te, întru întâmpinarea mea și vezi. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,

58:6 Ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu Te milostivești de toii cei ce lucrează fărădelegea.

58:7 Întoarce-se-vor spre seară și vor flămânzi ca un câine și vor înconjura cetatea.

58:8 Iată, vor striga cu gura lor și sabie în buzele lor, că cine i-a auzit?

58:9 Și Tu, Doamne, vei râde de ei, vei face de nimic toate neamurile.

58:10 Puterea mea în Tine o voi păzi, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești. Dumnezeul meu, mila Ta mă va întâmpina;

58:11 Dumnezeu îmi va arăta înfrângerea dușmanilor mei.

58:12 Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite legea Ta;

58:13 Risipește-i pe ei cu puterea Ta și doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.

58:14 Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, să se prindă întru mândria lor și de blestemul și minciuna lor se va duce vestea.

58:15 Nimicește-i, întru mânia Ta nimicește-i, ca să nu mai fie!

58:16 Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pe Iacob și marginile pământului.

58:17 Întoarce-se-vor spre seară și vor flămânzi ca un câine și vor înconjura cetatea.

58:18 Ei se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor murmura.

58:19 Iar eu voi lăuda puterea Ta și mă voi bucura dimineața de mila Ta.

58:20 Că Te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în ziua necazului meu.

58:21 Ajutorul meu ești, ție-Ți voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

Psalmul 59

59:1 Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai doborât; mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.

59:2 Cutremurat-ai pământul și l-ai tulburat pe el; vindecă sfărâmăturile lui, că s-a cutremurat.

59:3 Arătat-ai poporului Tău asprime, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinței.

59:4 Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la fața arcului;

59:5 Ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi. Mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.

59:6 Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Său: "Bucura-Mă-voi și voi împărți Sichemul și valea Sucot o voi măsura.

59:7 Al Meu este Galaadul și al Meu este Manase și Efraim, tăria capului Meu,

59:8 Iuda împăratul Meu; Moab vasul nădejzii Mele.

59:9 Spre Idumeea voi întinde încălțămintea Mea; Mie cei de alt neam Mi s-au supus".

59:10 Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povățui până la Idumeea?

59:11 Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieși Dumnezeule, cu oștirile noastre?

59:12 Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este izbăvirea de la om.

59:13 Cu Dumnezeu vom birui și El va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

Psalmul 60

60:1 Auzi, Dumnezeule, cererea mea, ia aminte la rugăciunea mea!

60:2 De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-am înălțat.

60:3 Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjmașului.

60:4 Locui-voi în locașul Tău în veci; acoperimă-voi cu acoperământul aripilor Tale,

60:5 Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău.

60:6 Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.

60:7 Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi.

60:8 Așa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

Psalmul 61

61:1 Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la El este mântuirea mea;

61:2 Pentru că El este Dumnezeul meu, Mântuitorul meu și Sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult.

61:3 Până când vă ridicați asupra omului? Căutați toți a-l doborî, socotindu-l ca un zid povârnit și ca un gard surpat!

61:4 S-au sfătuit să doboare cinstea mea, alergat-au cu minciună; cu gura lor mă binecuvântau și cu inima lor mă blestemau.

61:5 Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la El vine răbdarea mea;

61:6 Că El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu mă voi strămuta.

61:7 În Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu și nădejdea mea este în Dumnezeu.

61:8 Nădăjduiți în El toată adunarea poporului; revărsați înaintea Lui inimile voastre, că El este ajutorul nostru.

61:9 Dar deșertăciune sunt fiii oamenilor, mincinoși sunt fiii oamenilor; în balanță, toți împreună sunt deșertăciune.

61:10 Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge nu vă lipiți inima de ea.

61:11 O dată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și a Ta, Doamne, este mila; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul 62

62:1 Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează.

62:2 Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,

62:3 În pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta.

62:4 Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda.

62:5 Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele.

62:6 Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

62:7 De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu

62:8 Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

62:9 Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

62:10 Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Psalmul 63

63:1 Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

63:2 Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege,

63:3 Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase ca să săgeteze din ascunzișuri pe cel nevinovat.

63:4 Fără de veste îl vor săgeta pe el și nu se vor teme. Întăritu-s-au în gânduri rele.

63:5 Grăit-au ca să ascundă curse; spus-au: "Cine ne va vedea pe noi?"

63:6 Iscodit-au fărădelegi și au pierit când le iscodeau,

63:7 Ca să pătrundă înlăuntrul omului și în adâncimea inimii lui.

63:8 Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeata și fără de veste îi va răni, că ei singuri se vor răni cu limbile lor.

63:9 Tulburatu-s-au toți cei ce i-au văzut pe ei; și s-a temut tot omul.

63:10 Și au vestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele Lui le-au înțeles.

63:11 Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El și se vor lăuda toți cei drepti la inimă.

Psalmul 64

64:1 Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion și Ție ți se va împlini făgăduința în Ierusalim.

64:2 Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni.

64:3 Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți.

64:4 Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.

64:5 Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este locașul Tău, minunat în dreptate.

64:6 Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe;

64:7 Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei.

64:8 Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.

64:9 Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit;

64:10 Râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta.

64:11 Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.

64:12 Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade grase.

64:13 Îngrășa-se-vor pășunile pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge.

64:14 Înbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Psalmul 65

65:1 Strigați lui Dumnezeu tot pământul. Cântați numele Lui; dați slavă laudei Lui.

65:2 Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor linguși vrăjmașii Tăi.

65:3 Tot pământul să se închine Ție și să cânte ție, să cânte numelui Tău.

65:4 Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșător în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor.

65:5 Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El,

65:6 De Cel ce stăpânește cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc, să nu se înalțe întru sine.

65:7 Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru și faceți să se audă glasul laudei Lui,

65:8 Care a dat sufletului meu viață și n-a lăsat să se clatine picioarele mele.

65:9 Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

65:10 Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai neazuri pe umărul nostru;

65:11 Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă.

65:12 Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi ție făgăduințele mele,

65:13 Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea, întru neazul meu.

65:14 Arderi de tot grase voi aduce ție, cu tămâie și berbeci; Îți voi jertfi boi și țapi.

65:15 Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu.

65:16 Către Dânsul cu gura mea am strigat și L-am lăudat cu gura mea.

65:17 Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.

65:18 Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.

65:19 Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine.

Psalmul 66

66:1 Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește!

66:2 Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

66:3 Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate!

66:4 Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pământ le vei povătu.

66:5 Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul și-a dat rodul său.

66:6 Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Psalmul 67

67:1 Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

67:2 Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu,

67:3 Iar dreptii să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie.

67:4 Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, gătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui,

67:5 Și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor.

67:6 Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui; Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă,

67:7 Scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel pe cei amărâți, pe cei ce locuiesc în morminte.

67:8 Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu prin pustiu,

67:9 Pământul s-a cutremurat și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel.

67:10 Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o.

67:11 Vietățile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac.

67:12 Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă.

67:13 Împăratul puterilor, poporului iubit va împărți prăzile.

67:14 Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul.

67:15 Când Împăratul Cel ceresc va împrăștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.

67:16 Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.

67:17 Pentru ce, munți cu piscuri, pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârșit?

67:18 Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt.

67:19 Suitu-Te-ai la înălțime, robu-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrătiți îngăduiți au fost să locuiască.

67:20 Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mântuirii noastre.

67:21 Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții.

67:22 Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor.

67:23 Zis-a Domnul: "Din Vasan îl voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării,

67:24 Pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi în sângele vrăjmașilor tăi.

67:25 Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfânt:

67:26 Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele bătând din timpane și zicând:

67:27 "În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!"

67:28 Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povățuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului și ziceau:

67:29 "Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește Dumnezeule această lucrare pe care ai făcut-o nouă.

67:30 Pentru locașul Tău, din Ierusalim, Îți vor aduce împărații daruri.

67:31 Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul.

67:32 Risipește neamurile cele ce voiesc războaie". Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând:

67:33 "Împărățiile pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

67:34 Cântați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere.

67:35 Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

67:36 Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu".

Psalmul 68

68:1 Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

68:2 Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care nu are fund;

68:3 Intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit.

68:4 Ostenit-am strigând, amorțit-a gâttelej meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.

68:5 Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.

68:6 Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.

68:7 Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns.

68:8 Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfrunțați pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.

68:9 Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.

68:10 Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele,

68:11 Că râvna casei Tale m-a mâncat și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

68:12 Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie.

68:13 Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură.

68:14 Împotriva mea grăiau cei ce ședea în porți și despre mine cântau cei ce beau vin.

68:15 Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut.

68:16 Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale.

68:17 Mântuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adâncul apelor,

68:18 Ca să nu mă înece vârtoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine adâncul gura lui.

68:19 Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.

68:20 Să nu-ți întorci fala Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

68:21 Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă,

68:22 Că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea;

68:23 Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz,

68:24 Și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era și pe cei ce m-ar mângâia și nu i-am aflat.

68:25 Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet.

68:26 Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală;

68:27 Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă și spinarea lor pururea o gârbovește;

68:28 Varsă peste ei urgia Ta și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei;

68:29 Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori;

68:30 Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit și au înmulțit durerea rănilor lui.

68:31 Aducă fărădelege la fărădelegea lor și să nu intre întru dreptatea Ta;

68:32 Șterși să fie din cartea celor vii și cu cei drepți să nu se scrie.

68:33 Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească!

68:34 Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare și-L voi preamări pe El cu laudă;

68:35 Și-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, căruia îi cresc coarne și unghii.

68:36 Să rădă săracii și să se veselească; cântați lui Dumnezeu și viu va fi sufletul vostru!

68:37 Că a auzit pe cei săraci Domnul și pe cei ferecați în obezi ai Săi nu i-a urgisit.

68:38 Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc în ea.

68:39 Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile lui Iuda și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el;

68:40 Și seminția credincioșilor Lui îl va stăpâni pe el și cei ce iubesc numele Lui vor locui m el.

Psalmul 69

69:1 Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te!

69:2 Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;

69:3 Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele;

69:4 Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!"

69:5 Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit să fie Domnul!"

69:6 Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă!

69:7 Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 70

70:1 Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

70:2 Întru dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate, pleacă urechea Ta către mine și mă mântuiește.

70:3 Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mântuiești,

70:4 Că întărirea și scăparea mea ești Tu.

70:5 Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate,

70:6 Că Tu ești așteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinerețile mele.

70:7 Întru Tine m-am întărit din pânțece; din pânțele maicii mele Tu ești acoperitorul meu; întru Tine este lauda mea pururea.

70:8 Ca o minune m-am făcut multora, iar Tu ești ajutorul meu cel tare.

70:9 Să se umple gura mea de lauda Ta, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

70:10 Nu mă lepăda la vremea bătrâneților; când va lipsi tăria mea, să nu mă lași pe mine.

70:11 Că au zis vrăjmașii mei mie și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

70:12 Zicând: Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriți-l și-l prindeți pe el, că nu este cel ce izbăvește.

70:13 Dumnezeule, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!

70:14 Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.

70:15 Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine și voi înmulți lauda Ta.

70:16 Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta, al căror nume nu-l cunosc.

70:17 Intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, îmi voi aduce aminte numai de dreptatea Ta.

70:18 Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețile mele și eu și astăzi vestesc minunile Tale.

70:19 Până la bătrânețe și căruntețe,

70:20 Dumnezeule, să nu mă părăsești,

70:21 Ca să vestesc brațul Tău la tot neamul ce va să vină,

70:22 Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, mărețiile pe care le-ai făcut. Dumnezeule, cine este asemenea Ție?

70:23 Multe necazuri și rele ai trimis asupra mea, dar întorcându-Te mi-ai dat viață și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

70:24 Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcându-Te m-ai mângâiat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

70:25 Că eu voi lăuda cu instrumente de cântare adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi ție din alăută, Sfântul lui Israel.

70:26 Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta ție și sufletul meu pe care l-ai mântuit.

70:27 Încă și limba mea toată ziua va rosti dreptatea Ta, când vor fi rușinați și înfrunțați cei ce caută să-mi facă rău.

Psalmul 71

71:1 Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului,

71:2 Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate și pe săracii Tăi cu judecată.

71:3 Să aducă munții pace poporului Tău și dealurile dreptate.

71:4 Judeca-va pe săracii poporului și va milui pe fiii săracilor și va umili pe clevetitor.

71:5 Și se vor teme de Tine cât va fi soarele și cât va fi luna din neam în neam.

71:6 Pogorâ-se-va ca ploaia pe lână și ca picăturile ce cad pe pământ.

71:7 Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, cât va fi luna.

71:8 Și va domni de la o mare până la alta și de la râu până la marginile lumii.

71:9 Înaintea lui vor îngenunchia etiopienii și vrăjmașii lui țărâna vor linge.

71:10 Împărații Tarsisului și insulele daruri vor aduce, împărații arabilor și ai reginei Saba prinoase vor aduce.

71:11 Și se vor închina lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji lui.

71:12 Că a izbăvit pe sărac din mâna celui puternic și pe sârmanul care n-avea ajutor.

71:13 Va avea milă de sărac și de sârman și sufletele săracilor va mântui;

71:14 De camătă și de asuprire va scăpa sufletele lor și scump va fi numele lor înaintea lui.

71:15 Și va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei și se vor ruga pentru el pururea; toată ziua îl vor binecuvânta pe el.

71:16 Fi-va belșug de pâine pe pământ până-n vârful munților; pomii roditori se vor înălța ca cedrii Libanului; și vor înflori cei din cetate ca iarba pământului.

71:17 Numele lui va dăinui pe vecie; cât va fi soarele va fi pomenit numele lui.

71:18 Se vor binecuvânta întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

71:19 Binecuvântat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul Care face minuni.

71:20 Binecuvântat este numele slavei Lui în veac și în veacul veacului.

71:21 Tot pământul se va umple de slava Lui. Amin. Amin.

Psalmul 72

72:1 Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepti la inimă.

72:2 Iar mie, puțin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, puțin a fost de nu s-au poticnit pașii mei.

72:3 Că am pizmuit pe cei fără de lege, când vedeam pacea păcătoșilor.

72:4 Că n-au necazuri până la moartea lor și tari sunt când lovesc ei.

72:5 De osteneli omenești n-au parte și cu oamenii nu sunt biciuiți.

72:6 Pentru aceea îi stăpânește pe ei mândria și se îmbracă cu nedreptatea și silnicia.

72:7 Din răutatea lor iese nedreptatea și cugetele inimii lor ies la iveală.

72:8 Gândesc și vorbesc cu vicleșug, nedreptate grăiesc de sus.

72:9 Până la cer ridică gura lor și cu limba lor străbat pământul.

72:10 Pentru aceasta poporul meu se ia după ei și găsește că ei sunt plini de zile bune

72:11 Și zice: "Cum? știe aceasta Dumnezeu? Are cunoștință Cel Preaînalt?"

72:12 Iată, aceștia sunt păcătoși și sunt îndestulați. Veșnic sunt bogați".

72:13 Iar eu am zis: "Deci, în deșert am fost drept la inimă și mi-am spălat întru cele nevinovate mâinile mele,

72:14 Că am fost lovit toată ziua și mustrat în fiecare dimineață".

72:15 Dacă aș fi grăit așa, iată aș fi călcat legământul neamului fiilor Tăi.

72:16 Și mă frământam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.

72:17 Până ce am intrat în locașul cel sfânt al lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul celor răi:

72:18 Într-adevăr pe drumuri viclene i-ai pus pe ei și i-ai doborât când se înălțau.

72:19 Cât de iute i-ai pustiit pe ei! S-au stins, au pierit din pricina nelegiurii lor.

72:20 Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic l-ai făcut.

72:21 De aceea s-a bucurat inima mea și rărunchii mei s-au potolit.

72:22 Că eram fără de minte și nu știam; ca un dobitoc eram înaintea Ta. Dar eu sunt pururea cu Tine.

72:23 Apucatu-m-ai de mâna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povățuit și cu slavă m-ai primit.

72:24 Că pe cine am eu în cer afară de Tine? Și afară de Tine, ce am dorit pe pământ?

72:25 Stinsu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.

72:26 Că iată cei ce se depărtează de Tine vor pieri; nimicit-ai pe tot cel ce se leapădă de Tine.

72:27 Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

Psalmul 73

73:1 Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, până în sfârșit? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile pășunii Tale.

73:2 Adu-ți aminte de poporul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

73:3 Izbăvit-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Sionului, acesta în care ai locuit.

73:4 Ridică mâinile Tale împotriva mândriilor lor, până la sfârșit, că rău a făcut vrăjmașul în locul cel sfânt al Tău.

73:5 Și s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul locului de prăznuire al Tău, pus-au semnele lor drept semne;

73:6 Sfărâmat-au intrarea cea de deasupra.

73:7 Ca în codru cu topoarele au tăiat ușile locașului Tău, cu topoare și ciocane l-au sfărâmat.

73:8 Ars-au cu foc locașul cel sfânt al Tău, până la pământ; spurcat-au locul numelui Tău.

73:9 Zis-au în inima lor împreună cu neamul lor: "Veniți să ardem toate locurile de prăznuire ale lui Dumnezeu de pe pământ".

73:10 Semnele noastre nu le-am văzut; nu mai este profet și pe noi nu ne va mai cunoaște.

73:11 Până când, Dumnezeule, Te va ocări vrăjmașul, până când va huli potrivnicul numele Tău, până în sfârșit?

73:12 Pentru ce întorci mâna Ta și dreapta Ta din sânul Tău, până în sfârșit?

73:13 Dar Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

73:14 Tu ai despărțit, cu puterea Ta, marea; Tu ai zdrobit capetele balaurilor din apă;

73:15 Tu ai sfârâmat capul balaurului; datu-l-ai pe el mâncare popoarelor pustiului.

73:16 Tu ai deschis izvoare și pâraie; Tu ai secat râurile Itanului.

73:17 A Ta este ziua și a Ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina și soarele.

73:18 Tu ai făcut toate marginile pământului; vara și primăvara Tu le-ai zidit.

73:19 Adu-Ți aminte de aceasta: Vrăjmașul a ocărât pe Domnul și poporul cel fără de minte a hulit numele Tău.

73:20 Să nu dai fiarelor sufletul ce Te laudă pe Tine; sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârșit.

73:21 Caută spre legământul Tău, că s-au umplut ascunzișurile pământului de locuințele fărădelegilor.

73:22 Să nu se întoarcă rușinat cel umilit; săracul și sărmanul să laude numele Tău.

73:23 Scoală-Te, Dumnezeule, apără pricina Ta; adu-Ți aminte de ocară de fiecare zi, cu care Te necinstește cel fără de minte.

73:24 Nu uita strigătul vrăjmașilor Tăi! Răzvrătirea celor ce Te urăsc pe Tine se urcă pururea spre Tine.

Psalmul 74

74:1 Lăuda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lăuda-Te-vom și vom chema numele Tău.

74:2 Voi spune toate minunile Tale. "Când va fi vremea, zice Domnul, cu dreptate voi judeca.

74:3 Cutremuratu-s-a pământul și toți cei ce locuiesc pe el; Eu am întărit stâlpii lui".

74:4 Și am zis celor fără de lege: "Nu faceți fărădelege!" și păcătoșilor: "Nu înălțați fruntea!

74:5 Nu ridicați la înălțime fruntea voastră, să nu graiți nedreptate împotriva lui Dumnezeu".

74:6 Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munții pustiei, nu vine ajutorul;

74:7 Ci Dumnezeu este judecătorul; pe unul îl smerește și pe altul îl înalță.

74:8 Paharul este în mâna Domnului, plin cu vin curat bine-mirositor, și îl trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat; din ea vor bea toți păcătoșii pământului.

74:9 Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacob.

74:10 Și toate frunțile păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța fruntea dreptului.

Psalmul 75

75:1 Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

75:2 Că s-a făcut în Ierusalim locul Lui și locașul Lui în Sion.

75:3 Acolo a zdrobit tăria arcurilor, arma și sabia și războiul.

75:4 Tu luminezi minunat din munții cei veșnici.

75:5 Tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă, dormit-au somnul lor și toți cei războinici nu și-au mai găsit mâinile.

75:6 De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacob, au încremenit călăreții pe cai.

75:7 Tu înfricoșător ești și cine va sta împotriva mâniei Tale?

75:8 Din cer ai făcut să se audă judecată; pământul s-a temut și s-a liniștit,

75:9 Când s-a ridicat la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.

75:10 Că gândul omului Te va lăuda și amintirea gândului Te va prăznuir.

75:11 Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru. Toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri

75:12 Celui înfricoșător și Celui ce ia duhurile căpeteniilor, Celui înfricoșător împăraților pământului.

Psalmul 76

76:1 Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu și a căutat spre mine.

76:2 În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat; chiar și noaptea mâinile mele stau întinse înaintea Lui și n-am slăbit; sufletul n-a vrut să se mângâie.

76:3 Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am cutremurat; gândit-am și a slăbit duhul meu.

76:4 Ochii mei au luat-o înainte, treji; tulburatu-m-am și n-am grăit.

76:5 Gândit-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte și cugetam;

76:6 Noaptea în inima mea gândeam și se frământa duhul meu zicând:

76:7 Oare, în veci mă va lepăda Domnul și nu va mai binevoi în mine?

76:8 Oare, până în sfârșit mă va lipsi de mila Lui, din neam în neam?

76:9 Oare, va uita să Se milostivească Dumnezeu? Sau va închide în mâinile Lui îndurările Sale?

76:10 Și am zis: Acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

76:11 Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului și-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru început.

76:12 Și voi cugeta la toate lucrurile Tale și la faptele Tale mă voi gândi.

76:13 Dumnezeule, în sfințenie este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni!

76:14 Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu brațul Tău poporul Tău, pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.

76:15 Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au spăimântat și s-au tulburat adâncurile.

76:16 Glas au dat norii că săgețile Tale trec.

76:17 Glasul tunetului Tău în vârtej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a și s-a cutremurat pământul.

76:18 În mare este calea Ta și cărările Tale în ape multe și urmele Tale nu se vor cunoaște.

76:19 Povățuit-ai ca pe niște oi pe poporul Tău, cu mâna lui Moise și a lui Aaron.

Psalmul 77

77:1 Luați aminte, poporul meu, la legea mea, plecați urechile voastre spre graiurile gurii mele.

77:2 Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru început,

77:3 Câte am auzit și am cunoscut și câte părinții noștri ne-au învățat.

77:4 Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam,

77:5 Vestind laudele Domnului și puterile Lui și minunile pe care le-a făcut.

77:6 Și a ridicat mărturie în Iacob și lege a pus în Israel.

77:7 Câte a poruncit părinților noștri ca să le arate pe ele fiilor lor, ca să le cunoască neamul ce va să vină,

77:8 Fiii ce se vor naște și se vor ridica, și le vor vesti fiilor lor,

77:9 Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite binefacerile lui Dumnezeu și poruncile Lui să le țină,

77:10 Ca să nu fie ca părinții lor neam îndărătnic și răzvrătit,

77:11 Neam care nu și-a îndreptat inima sa și nu și-a încredințat lui Dumnezeu duhul său.

77:12 Fiii lui Efraim, arcași înarmați, întors-au spatele, în zi de război.

77:13 N-au păzit legământul lui Dumnezeu și în legea Lui n-au v rut să umble.

77:14 Și au uitat facerile Lui de bine și minunile Lui, pe care le-a arătat lor,

77:15 Minunile pe care le-a făcut înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpia Taneos.

77:16 Despocat-a marea și i-a trecut pe ei; stătut-au apele ca un zid;

77:17 Povățuitu-i-a pe ei cu nor ziua și toată noaptea cu lumină de foc;

77:18 Despicat-a piatră în pustie și i-a adăpat pe ei cu bogăție de apă.

77:19 Scos-a apă din piatră și au curs apele ca niște râuri.

77:20 Dar ei încă au greșit înaintea Lui, amărât-au pe Cel Preaînalt, în loc fără de apă.

77:21 Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare sufletelor lor.

77:22 Și au grăit împotriva lui Dumnezeu și au zis: "Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustiu?"

77:23 - Pentru că a lovit piatra și au curs ape și pâraiele s-au umplut de apă.

77:24 "Oare, va putea da și pâine, sau va putea întinde masă poporului Său?"

77:25 Pentru aceasta a auzit Domnul și S-a mâniat și foc s-a aprins peste Iacob și mânie s-a suit peste Israel.

77:26 Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjdut în izbăvirea Lui.

77:27 Și a poruncit norilor de deasupra și ușile cerului le-a deschis

77:28 Și a plouat peste ei mană de mâncare și pâine cerească le-a dat lor.

77:29 Pâine îngerească a mâncat omul; bucate le-a trimis lor din destul.

77:30 Poruncit-a El, din cer, vânt dinspre răsărit și a adus cu puterea Lui vânt dinspre miazăzi.

77:31 Și a plouat peste ei ca pulberea cărnuri și ca nisipul mării păsări zburătoare.

77:32 Și au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul corturilor lor.

77:33 Și au mâncat și s-au săturat foarte și pofta lor și-au împlinit-o.

77:34 Nimic nu le lipsea din cele ce poșteau și mâncarea le era încă în gura lor,

77:35 Când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei și a ucis pe cei sătui ai lor și pe cei aleși ai lui Israel i-a doborât.

77:36 Cu toate acestea încă au mai păcătuit și n-au crezut în minunile Lui.

77:37 Și s-au stins în deșertăciune zilele lor și anii lor degrabă.

77:38 Când îi ucidea pe ei, Îl căutau și se întorceau și reveneau la Dumnezeu.

77:39 Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeul Cel Preaînalt este izbăvitorul lor.

77:40 Dar L-au înșelat pe El, cu gura lor și cu limba lor L-au mințit.

77:41 În inima lor n-au fost drepti cu El, nici n-au crezut în legământul Lui.

77:42 Iar El este îndurător, va curăți păcatele și nu-i va nimici.

77:43 Își va întoarce de multe ori mânia Lui și nu va aprinde toată urgia Lui.

77:44 Și-a adus aminte că trup sunt ei, suflare ce trece și nu se mai întoarce.

77:45 De câte ori L-au amărât în pustiu, L-au mâniat în pământ fără de apă?

77:46 Și s-au întors și au ispitit pe Dumnezeu și pe Sfântul lui Israel L-au întărâtat.

77:47 Nu și-au adus aminte de brațul Lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna asupritorului.

77:48 Că a făcut în Egipt semnele Lui și minunile Lui în câmpia Taneos:

77:49 El a prefăcut în sânge râurile lor și apele lor, ca să nu bea.

77:50 El a trimis asupra lor tăuni și i-a mâncat pe ei; și broaște și i-a prăpădit pe ei.

77:51 Dat-a stricăciunii rodul lor și ostenelele lor, lăcustelor.

77:52 Bătut-a cu grindină via lor și duzii lor cu piatră.

77:53 Dat-a grindinii dobitoacele lor și averea lor focului.

77:54 Trimis-a asupra lor urgia mâniei Lui; mânie, urgie și necaz trimis-a prin îngeri nimicitori.

77:55 Făcut-a cale mâniei Lui; n-a cruțat de moarte sufletele lor și dobitoacele lor morții le-a dat.

77:56 Lovit-a pe toți cei întâi-născuți din Egipt, pârga ostenelelor lor, în locașurile lui Ham.

77:57 Ridicat-a ca pe niște oi pe poporul Său și i-ța dus pe ei, ca pe o turmă, în pustiu.

77:58 Povățuitu-i-a pe ei cu nădejde și nu s-au înfricoșat și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

77:59 Dusu-i-a pe ei la hotarul sfințeniei Lui, muntele pe care l-a dobândit dreapta Lui.

77:60 Izgonit-a dinaintea lor neamuri și le-a dat lor prin sorți pământul de moștenire;

77:61 Și a așezat în corturile lor semințiile lui Israel.

77:62 Dar ei au ispitit și au amărât pe Dumnezeu Cel Preaînalt și poruncile Lui nu le-au păzit.

77:63 Și s-au întors și au călcat legământul ca și părinții lor, întorsu-s-au ca un arc strâmb.

77:64 Și L-au mâniat pe El cu înălțimile lor și cu idolii lor L-au întărâtat pe El.

77:65 Auzit-a Dumnezeu și S-a mâniat și a urgisit foarte pe Israel.

77:66 A lepădat cortul Său din Șilo, locașul Lui, în care a locuit printre oameni.

77:67 Și a robit tăria lor și frumusețea lor a dat-o în mâinile vrăjmașului.

77:68 Și a dat sabiei pe poporul Său și de moștenirea Lui n-a ținut seama.

77:69 Pe tinerii lor i-a mistuit focul și fecioarele lor n-au fost înconjurată cu cinste.

77:70 Preoții lor de sabie au căzut și văduvele lor nu vor plânge.

77:71 Și S-a deșteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz amețit de vin,

77:72 Și a lovit din spate pe vrăjmașii Săi; ocară veșnică le-a dat lor.

77:73 Și a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n-a ales-o;

77:74 Ci a ales seminția lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.

77:75 Și a zidit locașul Său cel sfânt, ca înălțimea cerului; pe pământ l-a întemeiat pe el în veac.

77:76 Și a ales pe David robul Său și l-a luat pe el de la turmele oilor.

77:77 De lângă oile ce nasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul Său, și pe Israel, moștenirea Sa.

77:78 Și i-a păscut pe ei întru nerăutatea inimii lui și în priceperea mâinii lui i-a povățuit pe ei.

Psalmul 78

78:1 Dumnezeuule, intrat-au neamurile în moștenirea Ta, pângărit-au locașul Tău cel sfânt, făcut-au din Ierusalim ruină.

78:2 Pus-au cadavrele robilor Tăi mâncare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioși ai Tăi, fiarelor pământului.

78:3 Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.

78:4 Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

78:5 Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârșit? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta?

78:6 Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc și peste împărățiile care n-au chemat numele Tău.

78:7 Că au mâncat pe Iacob și locul lui l-au pustiit.

78:8 Să nu pomenști fărădelegile noastre cele de demult; degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte.

78:9 Ajută-ne nouă, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre pentru numele Tău.

78:10 Ca nu cumva să zică neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?" Să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noștri,

78:11 Răzbunarea sângelui vărsat, al robilor Tăi; să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați.

78:12 După măreția brațului Tău, păzește pe fiii celor omorâți.

78:13 Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori, în sânul lor, ocară lor cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.

78:14 Iar noi, poporul Tău și oile pășunii Tale, mărturisi-ne-vom ție, în veac, din neam în neam vom vesti lauda Ta.

Psalmul 79

79:1 Cel ce paști pe Israel, ia aminte! Cel ce povățuiești ca pe o oaie pe Iosif,

79:2 Cel ce șezi pe heruvimi, arată-Te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manase.

79:3 Deșteaptă puterea Ta și vino să ne mântuiești pe noi.

79:4 Dumnezeuule, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta, și ne vom mântui!

79:5 Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia de ruga robilor Tăi?

79:6 Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi și ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură?

79:7 Pusu-ne-ai în ceartă cu vecinii noștri și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.

79:8 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui.

79:9 Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri și ai răsădit-o pe ea.

79:10 Cale ai făcut înaintea ei și ai răsădit rădăcinile ei și s-a umplut pământul.

79:11 Umbra ei și mlădițele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.

79:12 Întins-a vițele ei până la mare și până la râu lăstarele ei.

79:13 Pentru ce ai dărâmat gardul ei și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?

79:14 A stricat-o pe ea mistrețul din pădure și porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

79:15 Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta,

79:16 Și o desăvârșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, și pe fiul omului pe care l-ai întărit ție.

79:17 Arsă a fost în foc și smulsă, dar de cercetarea feței Tale ei vor pieri.

79:18 Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste fiul omului pe care l-ai întărit ție.

79:19 Și nu ne vom depărta de Tine; ne vei da viață și numele Tău vom chema.

79:20 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui.

Psalmul 80

80:1 Bucurați-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigați Dumnezeului lui Iacob!

80:2 Cântați psalmi și bateți din timpane; cântați dulce din psaltire și din alăută!

80:3 Sunați din trâmbiță, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!

80:4 Că poruncă pentru Israel este și orânduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, când a ieșit din pământul Egiptului, și a auzit limba pe care n-o știa:

80:5 "Luat-am sarcina de pe umerii lui, că mâinile lui au robit la coșuri.

80:6 Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii și te-am cercat la apa certării.

80:7 Ascultă, poporul Meu, și-ți voi mărturisi ție, Israele: De Mă vei asculta pe Mine,

80:8 Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin,

80:9 Că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului. Deschide gura și o voi umple pe ea.

80:10 Dar na ascultat poporul Meu glasul Meu și Israel n-a căutat la Mine.

80:11 Și i-am lăsat să umble după dorințele inimilor lor și au mers după cugetele lor.

80:12 De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele,

80:13 I-aș fi supus de tot pe vrăjmașii lor și aș fi pus mâna Mea pe asupritorii lor.

80:14 Vrăjmașii Domnului L-au mințit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.

80:15 Că Domnul i-a hrănit pe ei din griul cel mai ales și cu miere din stâncă i-a săturat pe ei".

Psalmul 81

81:1 Dumnezeu a stat în dumnezeiască adunare și în mijlocul dumnezeilor va judeca.

81:2 Până când veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta?

81:3 Judecați drept pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărman.

81:4 Mântuiți pe cel sărman și pe cel sărac; din mina păcătosului, izbăviți-i.

81:5 Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci în întuneric umblă; stricase-vor toate rânduielile pământului.

81:6 Eu am zis: "Dumnezei sunteți și toți fii ai Celui Preaînalt".

81:7 Dar voi ca niște oameni muriți și ca unul din căpeteniile cădeți.

81:8 Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale.

Psalmul 82

82:1 Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să nu taci, nici să Te liniștești, Dumnezeule!

82:2 Că iată, vrăjmașii Tăi s-au întărâtat și cei ce Te urăsc au ridicat capul.

82:3 Împotriva poporului Tău au lucrat cu viclesug și s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.

82:4 Zis-au: "Veniți să-i pierdem pe ei dintre neamuri și să nu se mai pomenească numele lui Israel".

82:5 Că s-au sfătuit într-un gând împotriva lui. Împotriva Ta legământ au făcut:

82:6 Locașurile Idumeilor și Ismaelitenii, Moabul și Agarenii,

82:7 Gheval și Amon și Amalic și cei de alt neam, cu cei ce locuiesc în Tir.

82:8 Că și Asur a venit împreună cu ei, ajutat-au fiilor lui Lot.

82:9 Fă-le lor ca lui Madian și lui Sisara și ca lui Iavin, la râul Chișon.

82:10 Pierit-au în Endor; făcutu-s-au ca gunoiul pe pământ.

82:11 Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv și Zev și Zevel și Salmana, pe toate căpeteniile lor, care au zis: "Să moștenim noi jertfelnicul lui Dumnezeu".

82:12 Dumnezeuul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia în fața vântului,

82:13 Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții,

82:14 Așa alungă-i pe ei, în viforul Tău și în urgia Ta.

82:15 Umple fețele lor de ocară și vor căuta fața Ta, Doamne.

82:16 Să se rușineze și să se tulbure în veacul veacului și să fie înfrunțați și să piară.

82:17 și să cunoască ei că numele Tău este Domnul. Tu singur ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

Psalmul 83

83:1 Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor!

83:2 Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeuul cel viu.

83:3 Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi:

83:4 Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

83:5 Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

83:6 Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus,

83:7 În valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege,

83:8 Merge-vor din putere în putere, arăta-Se va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

83:9 Doamne, Dumnezeuul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeuul lui Iacob!

83:10 Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule și caută spre fața unsului Tău!

83:11 Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine, decât a locui în locașurile păcătoșilor.

83:12 Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

83:13 Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Psalmul 84

84:1 Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob.

84:2 Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

84:3 Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iușimea mâniei Tale.

84:4 Întoarce-ne pe noi, Dumnezeuul mântuirii noastre și-ți întoarce mânia Ta de la noi.

84:5 Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam?

84:6 Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viață și poporul Tău se va veseli de Tine.

84:7 Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă.

84:8 Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său

84:9 Și peste cuvioșii Săi și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul.

84:10 Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru.

84:11 Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

84:12 Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit.

84:13 Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său;

84:14 Dreptatea înaintea Lui va merge și va pune pe cale pașii Săi.

Psalmul 85

85:1 Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu.

85:2 Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește, Dumnezeuul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine.

85:3 Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

85:4 Că Tu, Doamne, bun și blând ești și mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

85:5 Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele.

85:6 În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.

85:7 Nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne și nici fapte nu sunt ca faptele Tale.

85:8 Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea Ta, Doamne și vor slăvi numele Tău.

85:9 Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești singurul Dumnezeu.

85:10 Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.

85:11 Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac.

85:12 Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

85:13 Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

85:14 Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat și milostiv ești; îndelung-răbdător și mult-milostiv și adevărat.

85:15 Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mântuiește pe fiul slujnicei Tale.

85:16 Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Psalmul 86

86:1 Temelia Sionului pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului, mai mult decât toate locașurile lui Iacob.

86:2 Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

86:3 Îmi voi aduce aminte de Raav și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut.

86:4 Mamă va zice Sionului omul și om s-a născut în el și Însuși Cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.

86:5 Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.

86:6 Că în Tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Psalmul 87

87:1 Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

87:2 Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,

87:3 Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

87:4 Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morii slobod.

87:5 Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mina Ta.

87:6 Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

87:7 Asupra mea s-a întărâtat mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

87:8 Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

87:9 Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.

87:10 Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

87:11 Oare, morților vei face minuni? Sau cei morii se vor scula și Te vor lăuda pe Tine?

87:12 Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării?

87:13 Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?

87:14 Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

87:15 Pentru ce Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine?

87:16 Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit.

87:17 Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat.

87:18 Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată.

87:19 Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei de ticăloșia mea.

Psalmul 88

88:1 Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

88:2 Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea,

88:3 Că ai zis: "În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

88:4 Făcut-am legământ cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu:

88:5 Până în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău".

88:6 Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne și adevărul Tău, în adunarea sfinților.

88:7 Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemana cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

88:8 Dumnezeu Cel Preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui.

88:9 Doamne, Dumnezeuul puterilor, cine este asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău.

88:10 Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești.

88:11 Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.

88:12 Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat.

88:13 Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere.

88:14 Să se întărească mâna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău.

88:15 Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie;

88:16 Doamne, în lumina feței Tale vor merge și în numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înălța.

88:17 Că lauda puterii lor Tu ești și întru bună vrerea Ta se va înălța puterea noastră.

88:18 Că al Domnului este sprijinul și al Sfântului lui Israel, Împăratului nostru.

88:19 Atunci ai grăit în vedenii cuviosilor Tăi și ai zis: Dat-am ajutor celui puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul Meu.

88:20 Aflat-am pe David, robul Meu; cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el;

88:21 Pentru că mâna Mea îl va ajuta și brațul Meu îl va întări.

88:22 Nici un vrăjmaș nu va izbuti împotriva lui și fiul fărădelegii nu-i va mai face rău.

88:23 Și voi tăia pe vrăjmașii săi de la fața lui și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.

88:24 Și adevărul Meu și mila Mea cu el vor fi și în numele Meu se va înălța puterea lui.

88:25 Și voi pune peste mare mâna lui și peste râuri dreapta lui;

88:26 Acesta Mă va chema: Tatăl meu ești Tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul mântuirii mele.

88:27 Și îl voi face pe el întâi-născut, mai înalt decât împărații pământului;

88:28 În veac îi voi păstra mila Mea și legământul Meu credincios îi va fi.

88:29 Și voi pune în veacul veacului seminția lui și scaunul lui ca zilele cerului;

88:30 De vor părăsi fiii lui legea Mea și după rânduierile Mele nu vor umbla,

88:31 De vor nesocoti dreptățile Mele și poruncile Mele nu vor păzi,

88:32 Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor și cu bătai păcatele lor.

88:33 Iar mila Mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strâmbătate întru adevărul Meu,

88:34 Nici nu voi rupe legământul Meu și cele ce ies din buzele Mele nu le voi schimba.

88:35 O dată m-am jurat pe sfințenia Mea: Oare, voi minți pe David? Seminția lui în veac va rămâne

88:36 Și scaunul lui ca soarele înaintea Mea și ca luna întocmită în veac și martor credincios în cer.

88:37 Dar Tu ai lepădat, ai defăimat și ai aruncat pe unsul Tău.

88:38 Stricat-ai legământul robului Tău, batjocorit-ai pe pământ sfințenia lui.

88:39 Doborât-ai toate gardurile lui, făcut-ai întăriturile lui ruină.

88:40 Jefuitu-l-au pe el toți cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară vecinilor săi.

88:41 Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui, veselit-ai pe toți dușmanii lui.

88:42 Luat-ai puterea sabiei lui și nu l-ai ajutat în vreme de război.

88:43 Nimicit-ai curățenia lui și scaunul lui la pământ l-ai doborât.

88:44 Micșorat-ai zilele vieții lui, umplutu-l-ai de rușine.

88:45 Până când, Doamne, Te vei întoarce? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta?

88:46 Adu-Ți aminte de mine; oare, în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

88:47 Cine este omul ca să trăiască și să nu vadă moartea și să-și izbăvească sufletul său din mâna iadului?

88:48 Unde sunt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, întru adevărul Tău?

88:49 Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o port în sânul lneu, de la multe neamuri.

88:50 Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocărât vrăjmașii Tăi, cu care au ocărât pașii unsului Tău.

88:51 Binecuvântat este Domnul în veci. Amin. Amin.

Psalmul 89

89:1 Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam.

89:2 Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pământul și lumea, din veac și până în veac ești Tu.

89:3 Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, care ai zis: "Întoarceți-vă, fii ai oamenilor",

89:4 Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut și ca straja nopții.

89:5 Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece.

89:6 Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca.

89:7 Că ne-am sfârșit de urgia Ta și de mânia Ta ne-am tulburat.

89:8 Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greșelile noastre ascunse, la lumina feței Tale.

89:9 Că toate zilele noastre s-au împuținat și în mânia Ta ne-am stins.

89:10 Anii noștri s-au socotit ca pânza unui păianjen; zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani;

89:11 Iar de vor fi în putere optzeci de ani și ce este mai mult decât aceștia osteneală și durere;

89:12 Că trece viața noastră și ne vom duce.

89:13 Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine?

89:14 Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune.

89:15 Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi!

89:16 Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre.

89:17 Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele.

89:18 Caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor.

89:19 Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 90

90:1 Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

90:2 Va zice Domnului: "Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".

90:3 Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.

90:4 Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

90:5 Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

90:6 De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.

90:7 Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

90:8 Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

90:9 Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.

90:10 Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.

90:11 Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.

90:12 Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

90:13 Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur.

90:14 "Că spre Mine a nădăjdut și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

90:15 Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi.

90:16 Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Psalmul 91

91:1 Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte,

91:2 A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea,

91:3 În psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută.

91:4 Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.

91:5 Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale!

91:6 Bărbatul nepriceput nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea,

91:7 Când răsar păcătoșii ca iarba și se ivesc toți cei ce fac fărădelegea,

91:8 Ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt ești în veac, Doamne.

91:9 Că iată vrăjmașii Tăi, Doamne, vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.

91:10 și se va înălța puterea mea ca a inorogului și bătrânețile mele unse din belșug.

91:11 Și a privit ochiul meu către vrăjmașii mei și pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea.

91:12 Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

91:13 Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

91:14 Încă întru bătrânețe unse se vor înmulți și bine viețuind vor fi, ca să vestească:

91:15 Drept este Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate întru Dânsul.

Psalmul 92

92:1 Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins,

92:2 Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

92:3 Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu.

92:4 Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor,

92:5 Ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare,

92:6 Mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul.

92:7 Mărturiile Tale s-au adevărit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul 93

93:1 Dumnezeu răzbunătorilor, Domnul, Dumnezeu răzbunătorilor cu îndrăzneală a grăit.

93:2 Înălță-Te Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.

93:3 Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor făli?

93:4 Până când vor spune și vor grăi nedreptate; grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea?

93:5 Pe văduvă și pe sărac au ucis și pe orfani i-au omorât.

93:6 Și au zis: "Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob".

93:7 Înțelegeți, dar, cei neînțelepți din popor, și cei nebuni, înțelepțiți-vă odată!

93:8 Cel ce a sădit urechea, oare, nu aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu privește?

93:9 Cel ce pedepsește neamurile, oare, nu va certa? Cel ce învață pe om cunoștința,

93:10 Domnul, cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.

93:11 Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, și din legea Ta îl vei învăța pe el,

93:12 Ca să-l liniștești pe el în zile rele, până ce se va săpa groapă păcătosului.

93:13 Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său și moștenirea Sa nu o va părăsi,

93:14 Până ce dreptatea se va întoarce la judecată și toți cei cu inima curată, care se țin de dânsa.

93:15 Cine se va ridica cu mine împotriva celor ce viclenesc și cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce lucrează fărădelegea?

93:16 Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin de nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

93:17 Când am zis: "S-a clătinat piciorul meu", mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

93:18 Doamne, când s-au înmulțit durerile mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.

93:19 Nu va sta împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce face asupra împotriva legii.

93:20 Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului și sânge nevinovat vor osândi.

93:21 Dar Domnul mi-a fost mie scăpare și Dumnezeu meu ajutorul nădejzii mele;

93:22 Le va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor și după răutatea lor îi va pierde pe ei Domnul Dumnezeu nostru.

Psalmul 94

94:1 Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

94:2 Să întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui,

94:3 Că Dumnezeu mare este Domnul și Împărat mare peste tot pământul.

94:4 Că în mâna Lui sunt marginile pământului și înălțimile munților ale Lui sunt.

94:5 Că a Lui este marea și El a făcut-o pe ea, și uscatul mâinile Lui l-au zidit.

94:6 Veniți să ne închinăm și să cădem înaintea Lui și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

94:7 Că El este Dumnezeu nostru și noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui.

94:8 O, de I-ați auzi glasul care zice: "Să nu vă învârtoșați inimile voastre,

94:9 Ca în timpul cercetării, ca în ziua ispitirii în pustiu,

94:10 Unde M-au ispitit părinții voștri, M-au ispitit și au văzut lucrurile Mele.

94:11 Patruzeci de ani am urât neamul acesta și am zis: "Pururea rățăcesc cu inima".

94:12 Și ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea: "Nu vor intra întru odihna Mea".

Psalmul 95

95:1 Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

95:2 Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui.

95:3 Vestiți între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui;

95:4 Că mare este Domnul și laudat foarte, înfricoșător este; mai presus decât toți dumnezeii.

95:5 Că toți dumnezeii neamurilor sunt idoli; iar Domnul cerurile a făcut.

95:6 Laudă și frumusețe este înaintea Lui, sfințenie și măreție în locașul cel sfânt al Lui.

95:7 Aduceți Domnului, semințiile popoarelor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui.

95:8 Aduceți jertfe și intrați în curțile Lui. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

95:9 Să tremure de fața Lui tot pământul. Spuneți între neamuri că Domnul a împărțit,

95:10 Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti; judeca-va popoare întru dreptate.

95:11 Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, să se zguduie marea și toate cele ce sunt întru ea; să se bucure câmpiile și toate cele ce sunt pe ele.

95:12 Atunci se vor bucura toți copacii pădurii, de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul.

95:13 Judeca-va lumea întru dreptate și popoarele întru adevărul Său.

Psalmul 96

96:1 Domnul împărățește! Să se bucure pământul, să se veselească insule multe.

96:2 Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata este temelie neamului Lui.

96:3 Foc înaintea Lui va merge și va arde împrejur pe vrăjmașii Lui.

96:4 Luminat-au fulgerele Lui lumea; văzut-a și s-a cutremurat pământul.

96:5 Munții ca ceara s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

96:6 Vestit-au cerurile dreptatea Lui și au văzut toate popoarele slava Lui.

96:7 Să se rușineze toți cei ce se închină chipurilor cioplite și se laudă cu idoli lor.

96:8 Închinați-vă Lui toți îngerii Lui; auzit-a și s-a veselit Sionul

96:9 Și s-au bucurat fiicele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne.

96:10 Că Tu ești Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul; înălțatu-Te-ai foarte, mai presus decât toți dumnezeii.

96:11 Cei ce iubiți pe Domnul, urâți răul; Domnul păzește sufletele cuvioșilor Lui; din mâna păcătosului îi va izbăvi pe ei.

96:12 Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie.

96:13 Veseliți-vă, dreptilor, în Domnul și lăudați pomenirea sfințeniei Lui!

Psalmul 97

97:1 Cântați Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.

97:2 Mântuindu-l-a pe el dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui.

97:3 Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

97:4 Pomenit-a mila Sa lui Iacob și adevărul Său casei lui Israel;

97:5 Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

97:6 Strigați lui Dumnezeu tot pământul; cântați și vă bucurați și cântați.

97:7 Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și în sunet de psaltire;

97:8 Cu trâmbițe și în sunet de corn, strigați înaintea Împăratului și Domnului.

97:9 Să se zguduie marea și plinirea ei, lumea și cei ce locuiesc în ea.

97:10 Râurile vor bate din palme, deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul.

97:11 Judeca-va lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire.

Psalmul 98

98:1 Domnul împărățește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul.

98:2 Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

98:3 Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea.

98:4 Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, Tu ai făcut.

98:5 Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este!

98:6 Moise și Aaron, între preoții Lui și Samuel între cei ce cheamă numele Lui.

98:7 Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grația către ei;

98:8 Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor.

98:9 Doamne, Dumnezeu nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.

98:10 Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeu nostru!

Psalmul 99

99:1 Strigați Domnului tot pământul, slujiți Domnului cu veselie, intrați înaintea Lui cu bucurie.

99:2 Cunoașteți că Domnul, El este Dumnezeu nostru; El ne-a făcut pe noi și nu noi.

99:3 Iar noi poporul Lui și oile pășunii Lui. Intrați pe porțile Lui cu laudă și în curțile Lui cu cântări lăudați-L pe El.

99:4 Cântați numele Lui! Că bun este Domnul; în veac este mila Lui și din neam în neam adevărul Lui.

Psalmul 100

100:1 Mila și judecata Ta voi cânta ție, Doamne.

100:2 Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine?

100:3 Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.

100:4 N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât.

100:5 Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.

100:6 Pe cel ce clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

100:7 Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat.

100:8 Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

100:9 Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei.

100:10 În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Psalmul 101

101:1 Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă!

101:2 Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta!

101:3 În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă!

101:4 Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.

101:5 Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea.

101:6 De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.

101:7 Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustiu; ajuns-am ca bufnița din dărâmături.

101:8 Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

101:9 Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau, împotriva mea se jurau.

101:10 Că cenușă am mâncat, în loc de pâine, și băutura mea cu plângere am amestecat-o,

101:11 Din pricina urgiei Tale și a mâniei Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat.

101:12 Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.

101:13 Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam.

101:14 Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

101:15 Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărâna lui le va fi milă.

101:16 și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta.

101:17 Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa.

101:18 Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor.

101:19 Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lauda pe Domnul;

101:20 Că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit,

101:21 Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți,

101:22 Să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim,

101:23 Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile ca să slujească Domnului.

101:24 Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele.

101:25 Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam.

101:26 Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile.

101:27 Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba.

101:28 Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împuțina.

101:29 Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Psalmul 102

102:1 Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

102:2 Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui.

102:3 Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

102:4 Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

102:5 Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

102:6 Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

102:7 Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

102:8 Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

102:9 Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.

102:10 Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,

102:11 Ci cât este departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.

102:12 Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

102:13 În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El;

102:14 Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem.

102:15 Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori.

102:16 Că vânt a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său.

102:17 Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,

102:18 Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui

102:19 Și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește.

102:20 Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui.

102:21 Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

102:22 Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 103

103:1 Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

103:2 Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat; Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină;

103:3 Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;

103:4 Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor;

103:5 Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc;

103:6 Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui și nu se va clătina în veacul veacului.

103:7 Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui; peste munți vor sta ape.

103:8 De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

103:9 Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

103:10 Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul.

103:11 Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape;

103:12 Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli.

103:13 Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas.

103:14 Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.

103:15 Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor;

103:16 Ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului;

103:17 Ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește.

103:18 Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib.

103:19 Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor stâncile scăpare iepurilor.

103:20 Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.

103:21 Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii;

103:22 Puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.

103:23 Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca.

103:24 Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

103:25 Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

103:26 Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari.

103:27 Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.

103:28 Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.

103:29 Dându-le Tu lor, vor aduna, deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți;

103:30 Dar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce.

103:31 Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului.

103:32 Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

103:33 Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumează.

103:34 Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.

103:35 Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.

103:36 Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Bindecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 104

104:1 Lăudați pe Domnul și chemați numele Lui; vestiți între neamuri lucrurile Lui.

104:2 Cântați-I și-L lăudați pe El; spuneți toate minunile Lui.

104:3 Lăudați-vă cu numele cel sfânt al Lui; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.

104:4 Căutați pe Domnul și vă întăriți; căutați fala Lui, pururea.

104:5 Aduceți-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut; de minunile Lui și de judecățile gurii Lui.

104:6 Seminția lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacob, aleșii Lui.

104:7 Acesta este Domnul Dumnezeuul nostru, în tot pământul judecățile Lui.

104:8 Adusu-și-a aminte în veac de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit într-o mie de neamuri,

104:9 Pe care l-a încheiat cu Avraam și de jurământul Său lui Isaac.

104:10 Și l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, și lui Israel legătură veșnică,

104:11 Zicând: "Ție îți voi da pământul Canaan, partea moștenirii tale".

104:12 Atunci când erau ei puțini la număr și străini în pământul lor

104:13 Și au trecut de la un neam la altul, de la o împărăție la un alt popor,

104:14 N-a lăsat om să le facă strâmbătate și a certat pentru ei pe împărați, zicându-le:

104:15 "Nu vă atingeți de unșii Mei și nu vicleniți împotriva profeților Mei".

104:16 Și a chemat foamete pe pământ și a sfărâmat paiul de grâu.

104:17 Trimis-a înaintea lor om; rob a fost rânduit Iosif.

104:18 Smeritu-l-au, punând în obezi picioarele lui; prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul Lui.

104:19 Cuvântul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul și l-a slobozit, căpetenia poporului și l-a liberat pe el.

104:20 Pusu-l-a pe el domn casei lui și căpetenie peste toată avuția lui,

104:21 Ca să învețe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuși și pe bătrânii lui să-i înțeleptească.

104:22 Și a intrat Israel în Egipt și Iacob a locuit ca străin, în pământul lui Ham.

104:23 Și a înmulțit pe poporul lui foarte și l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmașii lui.

104:24 Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul Său, ca să viclenească împotriva robilor Săi.

104:25 Trimis-a pe Moise robul Său, pe Aaron, pe care l-a ales.

104:26 Pus-a în ei cuvintele semnelor și minunilor Lui în pământul lui Ham.

104:27 Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui;

104:28 Prefăcut-a apele lor în sânge și a omorât peștii lor;

104:29 Scos-a pământul lor broaște în cămărele împăraților lor.

104:30 Zis-a și a venit muscă câinească și mulțime de muște în toate hotarele lor.

104:31 Pus-a în ploile lor grindină, foc arzător în pământul lor;

104:32 Și a bătut viile lor și smochinii lor și a sfărâmat pomii hotarelor lor.

104:33 Zis-a și a venit lăcustă și omidă fără număr.

104:34 Și a mâncat toată iarba în pământul lor și a mâncat rodul pământului lor,

104:35 Și a bătut pe toți întâi-născuții din pământul lor, pârga întregii lor osteneli.

104:36 Și i-a scos pe ei cu argint și cu aur și nu era în semințiile lor bolnav.

104:37 Veselitu-s-a Egiptul la ieșirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.

104:38 Întins-a nor spre acoperirea lor și foc ca să le lumineze noaptea.

104:39 Cerut-au și au venit prepelițe și cu pâine cerească i-a săturat pe ei.

104:40 Despicas-a piatră și au curs ape și au curs râuri în pământ fără de apă.

104:41 Că și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, spus lui Avraam, robul Lui.

104:42 Și a scos pe poporul Său, întru bucurie și pe cei aleși ai Săi, întru veselie.

104:43 Și le-a dat lor țările neamurilor și ostenelile popoarelor au moștenit,

104:44 Ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui s-o țină.

Psalmul 105

105:1 Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

105:2 Cine va grăi puterile Domnului și cine va face auzite toate laudele Lui?

105:3 Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.

105:4 Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința Ta față de poporul Tău; cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta,

105:5 Ca să vedem întru bunătăți pe aleșii Tăi, să ne bucurăm de veselia poporului Tău și să ne lăudăm cu moștenirea Ta.

105:6 Păcătuit-am ca și părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

105:7 Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea milei Tale și Te-au amărât când s-au suit la Marea Roșie.

105:8 Dar i-a mântuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoscută puterea Lui.

105:9 El a certat Marea Roșie și a secat-o și i-a condus pe ei prin adâncul mării ca prin pustiu;

105:10 El i-a scos pe ei din mâna celor ce-i urau și i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmașului;

105:11 Și a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei, nici unul din ei n-a rămas.

105:12 Și au crezut în cuvintele Lui și au cântat laudă Lui;

105:13 Dar degrab au uitat lucrurile Lui și n-au suferit sfatul Lui;

105:14 Ci au fost cuprinși de mare poftă, în pustiu, și au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.

105:15 Și le-a împlinit cererea lor și a săturat sufletele lor.

105:16 Și au mâniat pe Moise în tabără și pe Aaron, sfântul Domnului.

105:17 S-a deschis pământul și a înghițit pe Datan și a acoperit adunarea lui Abiron.

105:18 Și s-a aprins foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.

105:19 Și au făcut viței în Horeb și s-au închinat idolului.

105:20 Și au schimbat slava Lui întru asemănare de vițel, care mănâncă iarbă.

105:21 Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, Care a făcut lucruri mari în Egipt,

105:22 Lucruri minunate în pământul lui Ham și înfricoșătoare în Marea Roșie.

105:23 Atunci a zis să-i piardă pe dânșii, și i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul Lui, n-ar fi stat înaintea feței Lui ca să întoarcă mânia Lui și să nu-i piardă.

105:24 Apoi ei au disprețuit pământul cel dorit și n-au crezut în cuvântul Lui,

105:25 Ci au cârtit în corturile lor și n-au ascultat glasul Domnului.

105:26 Atunci El a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustiu

105:27 Și să doboare sămânța lor întru neamuri și să-i risipească pe ei în toate părțile.

105:28 Au jertfit lui Baal-Peor și au mâncat jertfele morților

105:29 Și L-au întărâtat pe El cu faptele lor și au murit mulți dintre ei.

105:30 Dar a stat Finees și L-a îmblânzit și a încetat bătaia

105:31 Și i s-a socotit lui întru dreptate, din neam în neam până în veac.

105:32 Apoi L-au mâniat pe El la apa certării și Moise a suferit pentru ei,

105:33 Că au amărât duhul lui și a grăit nesocotit cu buzele lui.

105:34 N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;

105:35 Ci s-au amestecat cu neamurile și au deprins lucrurile lor

105:36 Și au slujit idolilor lor și s-au smintit.

105:37 Și-au jertfit pe fiii lor și pe fetele lor idolilor,

105:38 Au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și s-a spurcat pământul de sânge.

105:39 S-au pângărit de lucrurile lor și s-au desfrânat cu faptele lor.

105:40 Atunci S-a aprins de mânie Domnul împotriva poporului Său și a urât moștenirea Sa

105:41 Și i-a dat pe ei în mâinile neamurilor și i-au stăpânit pe ei cei ce-i urau pe ei.

105:42 Vrajmașii lor i-au asuprit pe ei și au fost nefericiți sub mâinile lor.

105:43 De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei L-au amărât pe El cu sfatul lor și i-a umilit pentru fărădelegile lor.

105:44 Dar Domnul i-a văzut când se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor,

105:45 Și și-a adus aminte de legământul Lui și S-a căit după mulțimea milei Sale;

105:46 Și le-a dat să găsească milă înaintea celor ce i-au robit pe ei.

105:47 Izbăvește-ne, Doamne Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfânt al Tău și să ne fălim cu lauda Ta.

105:48 Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac. Tot poporul să zică: Amin. Amin.

Psalmul 106

106:1 Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

106:2 Să spună cei izbăviți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului.

106:3 Din țări i-a adunat pe ei, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi.

106:4 Rătăcit-au în pustie, în pământ fără de apă și cale spre cetatea de locuit n-au găsit.

106:5 Erau flămânzi și însetați; sufletul lor într-înșii se sfârșea;

106:6 Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei

106:7 Și i-a povățuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit.

106:8 Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor.

106:9 Că a săturat suflet însetat și suflet flămând a umplut de bunătați.

106:10 Ședeau în întuneric și în umbra morții; erau ferecați de sărăcie și de fier,

106:11 Pentru că au amărât cuvintele Domnului și sfatul Celui Preaînalt au întărâtat.

106:12 El a umilit întru ostenele inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute;

106:13 Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.

106:14 Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt.

106:15 Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

106:16 Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt

106:17 Și i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliți.

106:18 Urât-a sufletul lor orice mâncare și s-au apropiat de porțile morții.

106:19 Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a izbăvit.

106:20 Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.

106:21 Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

106:22 Și să-I jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui, în bucurie.

106:23 Cei ce se coboară la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe,

106:24 Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc.

106:25 El a zis și s-a pornit vânt furtunos și s-au înălțat valurile mării.

106:26 Se urcau până la ceruri și se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea.

106:27 Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit.

106:28 Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor ia izbăvit

106:29 Și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării.

106:30 Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povățuit pe ei la limanul dorit de ei.

106:31 Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

106:32 Înălțaii-L pe El în adunarea poporului și în scaunul bătrânilor lăudați-L pe El,

106:33 Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat

106:34 Și pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el.

106:35 Prefăcut-a pustiu în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape,

106:36 Și a așezat acolo pe cei flămânzi și au zidit cetate de locuit

106:37 Și au semănat țarine și au sădit vii și au strâns belșug de roade

106:38 Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împuținat.

106:39 Și iarăși au fost împuținați și chinuiți de apăsarea necazurilor și a durerii.

106:40 Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale.

106:41 Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire.

106:42 Vedea-vor dreptii și se vor veseli și toată fărădelegea își va astupa gura ei.

106:43 Cine este înțelept va păzi acestea și va pricepe milele Domnului.

Psalmul 107

107:1 Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi și voi lăuda întru inima mea.

107:2 Deșteaptă-te slava mea! Deșteaptă-te psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața.

107:3 Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi ție între neamuri,

107:4 Că mai mare decât cerurile este mila Ta și până la nori adevărul Tău.

107:5 Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta, ca să se izbăvească cei plăcuți ai Tăi.

107:6 Mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi. Dumnezeule a grațit în locul cel sfânt al Lui:

107:7 Înălța-Mă-voi și voi împărți Sichemul și Valea Sucot o voi măsura.

107:8 Al Meu este Galaad și al Meu este Manase și Efraim sprijinul capului Meu,

107:9 Iuda, legiutorul Meu; Moab, vas al spălării Mele;

107:10 Spre Idumeea voi arunca încălțăminte Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au supus".

107:11 Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povățui până în Idumeea?

107:12 Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

107:13 Dă-ne nouă ajutor, ca să ieșim din necaz, că deșartă este izbăvirea cea de la oameni.

107:14 Cu Dumnezeule vom birui și El va nimici pe vrăjmașii noștri.

Psalmul 108

108:1 Dumnezeule, lauda mea n-o ține sub tăcere. Că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

108:2 Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de ură m-au înconjurat și s-au luptat cu mine în zadar.

108:3 În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.

108:4 Pus-au împotriva mea rele în loc de bune și ură în locul iubirii mele.

108:5 Pune peste dânsul pe cel păcătos și diavolul să stea de-a dreapta lui.

108:6 Când se va judeca să iasă osândit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

108:7 Să fie zilele lui puține și dregătoria lui să o ia altul;

108:8 Să ajungă copiii lui orfani și femeia lui văduvă;

108:9 Să fie strămutați copiii lui și să cerșească; să fie scoși din curțile caselor lor;

108:10 Să smulgă cămătarul toată averea lui; să răpească străinii ostenele lui;

108:11 Să nu aibă sprijinator și nici orfanii lui miluitor;

108:12 Să piară copiii lui și într-un neam să se stingă numele lui;

108:13 Să se pomenească fărădelegea părinților lui înaintea Domnului și păcatul maicii lui să nu se șteargă;

108:14 Să fie înaintea Domnului pururea și să piară de pe pământ pomenirea lui, pentru că nu și-a adus aminte să facă milă.

108:15 Și a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac și pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

108:16 Și a iubit blestemul și va veni asupra lui; și n-a voit binecuvântarea și se va îndepărta de la el.

108:17 Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină și a intrat ca apa înlăuntrul lui și ca untdelemnul în oasele lui.

108:18 Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă și ca un brâu cu care pururea se încinge.

108:19 Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului și grăiesc rele împotriva sufletului meu.

108:20 Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

108:21 Izbăvește-mă, că sărac și sărman sunt eu și inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

108:22 Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

108:23 Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului

108:24 Și eu am ajuns lor ocară. M-au văzut și au clătinat cu capetele lor.

108:25 Ajută-mă, Doamne Dumnezeu meu, mântuiește-mă, după mila Ta,

108:26 Și să cunoască ei că mâna Ta este aceasta și Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.

108:27 Ei vor blestema și Tu vei binecuvânta. Cei ce se scoală împotriva mea să se rușineze, iar robul Tău să se veselească.

108:28 Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară și cu rușinea lor ca și cu un veșmânt să se învelească.

108:29 Lăuda-voi pe Domnul foarte cu gura mea și în mijlocul multora Îl voi preaslăvi pe El,

108:30 Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Psalmul 109

109:1 Zis-a Domnul Domnului Meu: "Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale".

109:2 Toiagul puterii Tale ți-l va trimite Domnul din Sion, zicând: "Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi.

109:3 Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi. Din pânțele mai înainte de luceafăr Te-am născut".

109:4 Juratu-S-a Domnul și nu-l va părea rău: "Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec".

109:5 Domnul este de-a dreapta Ta; sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împărați.

109:6 Judeca-va între neamuri; va umple totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pământ.

109:7 Din pârlău pe cale va bea; pentru aceasta va înălța capul.

Psalmul 110

110:1 Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și în adunare.

110:2 Mari sunt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor Lui.

110:3 Laudă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veac veacului.

110:4 Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv și îndurat este Domnul.

110:5 Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul; aduceți-vă aminte în veac de legământul Lui.

110:6 Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

110:7 Lucrurile mâinilor Lui adevăr și judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui,

110:8 Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate.

110:9 Izbăvire a trimis poporului Său; poruncita în veac legământul Său; sfânt și înfricoșător este numele Lui.

110:10 Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veac veacului.

Psalmul 111

111:1 Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

111:2 Puternică va fi pe pământ seminția Lui; neamul dreptilor se va binecuvâta.

111:3 Slavă și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămâne în veac veacului.

111:4 Răsărit-a în întunerice lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.

111:5 Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; își rânduiește vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti.

111:6 întru pomenire veșnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme.

111:7 Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să disprețuiască pe vrăjmașii săi.

111:8 Risipit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămâne în veac veacului.

111:9 Puterea lui se va înălța întru slavă. 10. Păcătosul va vedea și se va mânia, va scrâșni din dinți și se va topi. Pofta păcătoșilor va pieri.

Psalmul 112

112:1 Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului.

112:2 Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

112:3 De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului.

112:4 Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

112:5 Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte

112:6 Și spre cele smerite privește, În cer și pe pământ?

112:7 Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman,

112:8 Ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.

112:9 Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 113

113:1 La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,

113:2 Ajuns-a Iuda sfințirea Lui, Israel stăpânirea Lui.

113:3 Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

113:4 Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor.

113:5 Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție Iordane, că te-ai întors înapoi?

113:6 Munților, că ați săltat ca berbecii și dealurilor, ca mieii oilor?

113:7 De fața Domnului s-a cutremurat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacob,

113:8 Care a prefăcut stânca în iezer, iar piatra în izvoare de apă.

113:9 Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine slavă, pentru mila Ta și pentru adevărul Tău,

113:10 Ca nu cumva să zică neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?"

113:11 Dar Dumnezeul nostru e în cer; în cer și pe pământ toate câte a voit a făcut.

113:12 Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri de mâini omenești:

113:13 Gură au și nu vor grăi; ochi au și nu vor vedea;

113:14 Urechi au și nu vor auzi; nări au și nu vor mirosi;

113:15 Mâini au și nu vor pipăi; picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

113:16 Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.

113:17 Casa lui Israel a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

113:18 Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

113:19 Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

113:20 Domnul și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvântat pe noi; a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron,

113:21 A binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.

113:22 Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi și pe copiii voștri!

113:23 Binecuvântați să fiți de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

113:24 Cerul cerului este al Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

113:25 Nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toți cei ce se coboară în iad,

113:26 Ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

Psalmul 114

114:1 Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele,

114:2 Că a plecat urechea Lui spre mine și în zilele mele Îl voi chema.

114:3 Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat

114:4 Și numele Domnului am chemat: "O, Doamne, izbăvește sufletul meu!"

114:5 Milostiv este Domnul și drept și Dumnezeu nostru miluiește.

114:6 Cel ce păzește pe prunci este Domnul; umilit am fost și m-am izbăvit.

114:7 Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine;

114:8 Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

114:9 Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii.

Psalmul 115

115:1 Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte.

115:2 Eu am zis întru uimirea mea: "Tot omul este mincinos!"

115:3 Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

115:4 Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

115:5 Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său.

115:6 Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

115:7 O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.

115:8 Ție-ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

115:9 Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui,

115:10 În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Psalmul 116

116:1 Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele;

116:2 Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Psalmul 117

117:1 Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

117:2 Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.

117:3 Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

117:4 Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

117:5 În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare.

117:6 Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

117:7 Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei.

117:8 Mai bine este a Te încrede în Domnul, decât a Te încrede în om.

117:9 Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii.

117:10 Toate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

117:11 Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

117:12 Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

117:13 Împingându-mă m-au împins să cad, dar Domnul m-a sprijinit.

117:14 Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre izbăvire.

117:15 Glas de bucurie și de izbăvire în corturile dreptilor: "Dreapta Domnului a făcut putere,

117:16 Dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere!"

117:17 Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

117:18 Certând m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

117:19 Deschideți-mi mie porțile dreptății, intrând în ele voi lauda pe Domnul.

117:20 Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea.

117:21 Te voi lauda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire.

117:22 Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

117:23 De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este în ochii noștri.

117:24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

117:25 O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, sporește!

117:26 Bindecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; bindecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului.

117:27 Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului.

117:28 Dumnezeul meu ești Tu și Te voi lauda; Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi lauda că m-ai auzit și ai fost mie spre mântuire.

117:29 Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Psalmul 118

118:1 Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

118:2 Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor,

118:3 Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

118:4 Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

118:5 O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

118:6 Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

118:7 Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

118:8 Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.

118:9 Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

118:10 Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

118:11 În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc ție.

118:12 Bindecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

118:13 Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

118:14 În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca de toată bogăția.

118:15 La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

118:16 La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

118:17 Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

118:18 Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

118:19 Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

118:20 Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

118:21 Certat-ai pe cai mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

118:22 Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

118:23 Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

118:24 Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

118:25 Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

118:26 Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

118:27 Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

118:28 Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

118:29 Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

118:30 Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

118:31 Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

118:32 Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea.

118:33 Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

118:34 Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

118:35 Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

118:36 Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

118:37 Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

118:38 Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

118:39 Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

118:40 Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

118:41 Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău,

118:42 Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

118:43 Să nu îndeplinești din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit,

118:44 Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

118:45 Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

118:46 Am vorbit despre mărturiile Tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

118:47 Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

118:48 Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

118:49 Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

118:50 Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

118:51 Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

118:52 Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

118:53 Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

118:54 Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

118:55 Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

118:56 Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

118:57 Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

118:58 Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.

118:59 Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

118:60 Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

118:61 Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

118:62 La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.

118:63 Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

118:64 De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.

118:65 Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

118:66 Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut.

118:67 Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

118:68 Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale.

118:69 Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

118:70 Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

118:71 Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

118:72 Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

118:73 Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.

118:74 Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

118:75 Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

118:76 Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

118:77 Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

118:78 Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

118:79 Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

118:80 Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

118:81 Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

118:82 Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?"

118:83 Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

118:84 Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

118:85 Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

118:86 Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

118:87 Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

118:88 După mila Ta viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

118:89 În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

118:90 În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

118:91 După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare ție.

118:92 De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit intru necazul meu.

118:93 În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

118:94 Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

118:95 Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

118:96 La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit.

118:97 Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

118:98 Mai mult decât pe vrăjmașii mei mai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

118:99 Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

118:100 Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

118:101 De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

118:102 De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

118:103 Cât sunt de dulci limbii mele, cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

118:104 Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

118:105 Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.

118:106 Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

118:107 Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

118:108 Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le Doamne, și judecățile Tale mă învață.

118:109 Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

118:110 Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

118:111 Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

118:112 Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.

118:113 Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

118:114 Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

118:115 Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

118:116 Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

118:117 Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

118:118 Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

118:119 Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

118:120 Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

118:121 Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

118:122 Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri.

118:123 Sfârșitu-sau ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

118:124 Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

118:125 Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

118:126 Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

118:127 Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

118:128 Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

118:129 Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

118:130 Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

118:131 Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

118:132 Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

118:133 Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

118:134 Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

118:135 Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

118:136 Izvoare de apă s-au coborât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

118:137 Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

118:138 Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

118:139 Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

118:140 Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

118:141 Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

118:142 Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevărul.

118:143 Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

118:144 Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

118:145 Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

118:146 Strigat-am către Tine, mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

118:147 Din zori m-am sculat și am strigat; întru cuvintele Tale am nădăjduit.

118:148 Deschis-am ochii mei dis-dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.

118:149 Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

118:150 Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

118:151 Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

118:152 Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

118:153 Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

118:154 Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

118:155 Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

118:156 Îndurările Tale multe sunt Doamne; după judecata Ta mă viază.

118:157 Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

118:158 Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

118:159 Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

118:160 Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

118:161 Căpeteniile m-au prigunit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

118:162 Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

118:163 Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

118:164 De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

118:165 Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

118:166 Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

118:167 Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

118:168 Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

118:169 Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește.

118:170 Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește.

118:171 Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

118:172 Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

118:173 Mina Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

118:174 Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

118:175 Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

118:176 Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Psalmul 119

119:1 Către Domnul am strigat când m-am necăjit și m-a auzit.

119:2 Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.

119:3 Ce se va da ție și ce vei câștiga de la limba vicleană?

119:4 Săgeți ascuțite cu cărbuni aprinși trase de Cel puternic.

119:5 Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit, că locuiesc în corturile lui Chedar!

119:6 Mult a pribegit sufletul meu.

119:7 Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Psalmul 120

120:1 Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

120:2 Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

120:3 Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce păzește.

120:4 Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel.

120:5 Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.

120:6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

120:7 Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.

120:8 Domnul va păzi intrarea ta ieșirea ta de acum și până în veac.

Psalmul 121

121:1 Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: "În casa Domnului vom merge!"

121:2 Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!

121:3 Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns-unite.

121:4 Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

121:5 Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.

121:6 Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.

121:7 Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale.

121:8 Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.

121:9 Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru am dorit cele bune ție.

Psalmul 122

122:1 Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

122:2 Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

122:3 Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,

122:4 Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocară celor îndestulați și de defăimarea celor mândri.

Psalmul 123

123:1 De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!

123:2 De n-ar fi fost Domnul cu noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

123:3 De vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s-a aprins mânia lor împotriva noastră.

123:4 Apa ne-ar fi înecat pe noi, șuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.

123:5 Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimântătoare.

123:6 Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinților lor.

123:7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vânătorilor; cursa s-a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

123:8 Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Psalmul 124

124:1 Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.

124:2 Munți sunt împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului Său, de acum și până în veac.

124:3 Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.

124:4 Fă bine, Doamne, celor buni și celor dreți cu inima;

124:5 Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel!

Psalmul 125

125:1 Când a întors Domnul robia Sionului ne-am umplut de mângâiere.

125:2 Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie; atunci se zicea între neamuri: "Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!"

125:3 Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-am umplut de bucurie.

125:4 Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci pâraiele spre miazăzi.

125:5 Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

125:6 Mergând mergeau și plângeau, aruncând semințele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicând snopii lor.

Psalmul 126

126:1 De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

126:2 În zadar vă sculați dis-de-diminează, în zadar vă culcați târziu, voi care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi.

126:3 Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui.

126:4 Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri.

126:5 Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Psalmul 127

127:1 Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

127:2 Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit ești; bine-ți va fi!

127:3 Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

127:4 Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

127:5 "Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

127:6 Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Psalmul 128

128:1 De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, să spună Israel!

128:2 De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele și nu m-au biruit.

128:3 Spatele mi-au lovit păcătoșii, întins-au nelegiuirea lor;

128:4 Dar Domnul Cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.

128:5 Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

128:6 Facă-se ca iarba de pe acoperișuri, care, mai înainte de a fi smulsă, s-a uscat,

128:7 Din care nu și-a umplut mâna lui secerătorul și sânul său, cel ce adună snopii,

128:8 Și trecătorii nu vor zice: "Binecuvântarea Domnului fie peste voi!" sau: "Vă binecuvântăm în numele Domnului!"

Psalmul 129

129:1 Dintru adâncuri am strigat către Tine; Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

129:2 Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

129:3 De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

129:4 Că la Tine este milostivirea.

129:5 Pentru numele Tău, Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău,

129:6 Nădărduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineții până în noapte. Din straja dimineții să nădărduiască Israel spre Domnul.

129:7 Că la Domnul este mila și multă mântuire la El

129:8 Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 130

130:1 Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine,

130:2 Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțârcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.

130:3 Să nădărduiască Israel în Domnul, de acum și până în veac!

Psalmul 131

131:1 Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.

131:2 Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

131:3 Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,

131:4 Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelilor mele,

131:5 Până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob.

131:6 Iată am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar.

131:7 Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

131:8 Scoală-Te, Doamne, intru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

131:9 Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

131:10 Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău.

131:11 Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: "Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău,

131:12 De vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău".

131:13 Că a ales Domnul Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

131:14 "Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.

131:15 Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.

131:16 Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuviosii lui cu bucurie se vor bucura.

131:17 Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.

131:18 Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea".

Psalmul 132

132:1 Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!

132:2 Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui.

132:3 Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munții Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac.

Psalmul 133

133:1 Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

133:2 Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul.

133:3 Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Psalmul 134

134:1 Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul,

134:2 Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru.

134:3 Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul; cântați numele Lui, că este bun.

134:4 Că pe Iacob și l-a ales Domnul, pe Israel spre moștenire Lui.

134:5 Că eu am cunoscut că este mare Domnul și Domnul nostru peste toți dumnezeii.

134:6 Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

134:7 A ridicat nori de la marginea pământului; fulgerele spre ploaie le-a făcut; El scoate vânturile din vistierile Sale.

134:8 El a bătut pe cei întâi-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.

134:9 Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon și tuturor robilor lui.

134:10 El a bătut neamuri multe și a ucis împărați puternici:

134:11 Pe Sihon împăratul Amoreilor și pe Og împăratul Vasanului și toate stăpânirile Canaanului.

134:12 Și a dat pământul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Său.

134:13 Doamne, numele Tău este în veac și pomenirea Ta în neam și în neam.

134:14 Că va judeca Domnul pe poporul Său și de slugile Sale se va milostivi.

134:15 Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri făcute de mâini omenești.

134:16 Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

134:17 Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

134:18 Asemenea lor să fie toți cei care îi fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.

134:19 Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul;

134:20 Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.

134:21 Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

135:1 Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

135:2 Lăudați pe Dumnezeu dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

135:3 Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.

135:4 Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila Lui.

135:5 Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în veac este mila Lui.

135:6 Cel ce a întărit pământul pe ape, că în veac este mila Lui.

135:7 Cel ce a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui.

135:8 Soarele, spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.

135:9 Luna și stelele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui.

135:10 Cel ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor, că în veac este mila Lui.

135:11 Și a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

135:12 Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui.

135:13 Cel ce a despărțit Marea Roșie în două; că în veac este mila Lui.

135:14 Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

135:15 Și a răsturnat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, că în veac este mila Lui.

135:16 Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustiu, că în veac este mila Lui.

135:17 Cel ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui.

135:18 Cel ce a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui.

135:19 Pe Sihon împăratul Amoreilor, că în veac este mila Lui.

135:20 Și pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

135:21 Și le-a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila Lui.

135:22 Moștenire lui Israel, robul Lui, că în veac este mila Lui.

135:23 Că în smerenia noastră și-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.

135:24 Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui.

135:25 Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

135:26 Lăudați pe Dumnezeuul cerului, că în veac este mila Lui.

Psalmul 136

136:1 La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.

136:2 În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harpele noastre.

136:3 Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cântare, zicând: "Cântați-ne nouă din cântările Sionului!"

136:4 Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin?

136:5 De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

136:6 Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca început al bucuriei mele.

136:7 Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărâmării Ierusalimului, când ziceau: "Stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui!"

136:8 Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-ți va răsplăti ție fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

136:9 Fericit este cel ce va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

Psalmul 137

137:1 Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele și înaintea îngerilor Îți voi cânta.

137:2 Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.

137:3 În orice zi Te voi chema, degrabă mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea.

137:4 Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale,

137:5 Și să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.

137:6 Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.

137:7 De ajuns la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mâna Ta și m-a izbăvit dreapta Ta.

137:8 Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psalmul 138

138:1 Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut.

138:2 Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe.

138:3 Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

138:4 Că încă nu este cuvânt pe limba mea

138:5 Și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta.

138:6 Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge.

138:7 Unde mă voi duce de la Duhul Tău și de la fața Ta unde voi fugi?

138:8 De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi coborî în iad, de față ești.

138:9 De voi lua aripile mele de dimineață și de mă voi așeza la marginile mării

138:10 Și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta.

138:11 Și am zis: "Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu".

138:12 Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei.

138:13 Că Tu ai zidit răunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele.

138:14 Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte.

138:15 Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului.

138:16 Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi

se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă.

138:17 Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor.

138:18 Și-i voi număra pe ei, și mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine.

138:19 O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeule! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine!

138:20 Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele.

138:21 Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mâhnit?

138:22 Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani.

138:23 Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele

138:24 Și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

Psalmul 139

139:1 Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean și de omul nedrept mă izbăvește,

139:2 Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.

139:3 Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui; venin de aspidă sub buzele lor.

139:4 Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepti, care au gândit să împiedice pașii mei.

139:5 Pusu-mi-au cei mândri cursă mie și funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.

139:6 Zis-am Domnului: "Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele".

139:7 Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

139:8 Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftii mele, pe mina păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească.

139:9 Vârful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!

139:10 Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.

139:11 Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.

139:12 Știu că Domnul va face judecată celui sărac și dreptate celor sărmani;

139:13 Iar dreptii vor lăuda numele Tău și vor locui cei drepți în fața Ta.

Psalmul 140

140:1 Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.

140:2 Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

140:3 Pune Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

140:4 Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoți cu aleșii lor.

140:5 Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu; că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.

140:6 Prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit,

140:7 Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

140:8 Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

140:9 Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

140:10 Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

141:1 Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

141:2 Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

141:3 Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

141:4 Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

141:5 Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: "Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

141:6 Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

141:7 Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 142

142:1 Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

142:2 Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

142:3 Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

142:4 Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.

142:5 Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

142:6 Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat.

142:7 Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

142:8 Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

142:9 Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne.

142:10 Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

142:11 Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

142:12 Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 143

143:1 Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învață mâinile mele la luptă și degetele mele la război.

143:2 Mila mea și Scăparea mea, Sprijinitorul meu și Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, și în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.

143:3 Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socotești pe el?

143:4 Omul cu deșertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec.

143:5 Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și fă-i să fumege.

143:6 Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile Tale și tulbură-i!

143:7 Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mâna străinilor,

143:8 A căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății.

143:9 Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta ție; în psaltire cu zece strune Îți voi cânta ție,

143:10 Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, din robia cea cumplită.

143:11 Izbăvește-mă și mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății,

143:12 Ai căror fii sunt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului.

143:13 Cămărilor lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulți miei, umplând drumurile când ies;

143:14 Boii lor sunt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor.

143:15 Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

Psalmul 144

144:1 Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.

144:2 În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

144:3 Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfârșit.

144:4 Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti.

144:5 Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi

144:6 Și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor povesti.

144:7 Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura.

144:8 Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

144:9 Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

144:10 Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvânteze.

144:11 Slava împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi.

144:12 Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale.

144:13 Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul intru cuvintele Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.

144:14 Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți.

144:15 Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme.

144:16 Deschizi Tu mâna Ta și de bunăvoință saturezi pe toți cei vii.

144:17 Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui.

144:18 Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

144:19 Voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânșii.

144:20 Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde.

144:21 Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, zn veac și în veacul veacului.

Psalmul 145

145:1 Laudă, suflute al meu, pe Domnul.

145:2 Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

145:3 Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire.

145:4 Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

145:5 Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în veac;

145:6 Cel ce face judecată celor năpăstuiți, Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi;

145:7 Domnul îndreaptă pe cei gârboviți, Domnul înțelepțește orbii, Domnul iubește pe cei drepecți;

145:8 Domnul păzește pe cei străini; pe orfani și pe văduvă va sprijini și calea păcătoșilor o va pierde.

145:9 Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Psalmul 146

146:1 Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta; Dumnezeului nostru plăcută Ți este cântarea.

146:2 Când va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna și pe cei risipiți ai lui Israel;

146:3 Cel ce vindecă pe cei zdrobiți cu inima și leagă rănile lor

146:4 Cel ce numără mulțimea stelelor și dă tuturor numele lor.

146:5 Mare este Domnul nostru și mare este Țaria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

146:6 Domnul înalță pe cei blânzi și smerește pe cei păcătoși până la pământ.

146:7 Cântați Domnului cu cântare de laudă; cântați Dumnezeului nostru în alăută;

146:8 Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce gătește pământului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă și verdeață spre slujba oamenilor;

146:9 Celui ce dă animalelor hrana lor și puilor de corb, care Ți cheamă pe El.

146:10 Nu în puterea calului este voia Lui, nici în cel iute la picior bunăvoința Lui.

146:11 Bunăvoința Domnului este în cei ce se tem de El și în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

Psalmul 147

147:1 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane,

147:2 Că a întărit stâlpii porților tale, a binecuvântat pe fiii tăi, în tine.

147:3 Cel ce pune la hotarele tale pace și cu fruntea grâului te-a săturat,

147:4 Cel ce trimite cuvântul Său pământului; repede aleargă cuvântul Lui;

147:5 Cel ce dă zăpada ca lâna, Cel ce presară negura ca cenușa,

147:6 Cel ce aruncă gheața Lui, ca bucățelele de pâine; gerul Lui cine-l va suferi?

147:7 Va trimite cuvântul Lui și le va topi; va sufla Duhul Lui și vor curge apele.

147:8 Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacob, îndreptările și judecățile Sale lui Israel.

147:9 N-a făcut așa oricărui neam și judecările Sale nu le-a arătat lor.

Psalmul 148

148:1 Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

148:2 Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui.

148:3 Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina.

148:4 Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri,

148:5 Să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

148:6 Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece.

148:7 Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ, balaurii și toate adâncurile;

148:8 Focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui;

148:9 Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii;

148:10 Fiarele și toate animalele, târâtoarele și păsările cele zburătoare;

148:11 Împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului;

148:12 Tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii,

148:13 Să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer.

148:14 Și va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

149:1 Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

149:2 Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

149:3 Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-I cânte Lui.

149:4 Că iubește Domnul poporul Său și va învăța pe cei blânzi și-i va izbăvi.

149:5 Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

149:6 Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor,

149:7 Ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare,

149:8 Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier,

149:9 Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

150:1 Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

150:2 Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

150:3 Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

150:4 Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și organe.

150:5 Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare.

150:6 Toată suflarea să laude pe Domnul!

Psalmul 151

151:1 Mic eram între frații mei și tânăr în casa tatălui meu; pășteam oile tatălui meu.

151:2 Mâinile mele au făcut harpa și degetele mele au întocmit psaltirea.

151:3 Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, Însuși va auzi.

151:4 El a trimis pe îngerul Lui și m-a luat de la oile tatălui meu și m-a uns cu untdelemnul ungerii Lui.

151:5 Frații mei erau buni și mari și nu a binevoit întru dânșii Domnul.

151:6 Ieșit-am în întâmpinarea celui de alt neam și m-a blestemat cu idolii lui.

151:7 Iar eu, smulgându-i sabia, i-am taiat capul și am ridicat ocară de pe fii lui Israel.

Sursa Continut : bibliaortodoxa.ro

PDF Creat De : Pustnicul Digital

PDF Publicat De : blog.pustniculdigital.info